

ॐ

தகைசார் பேராசிரியர், கிளக்கிய கலாநிதி
கலாநிதி. பிரம்மஸுநி கா. கெலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களின்

வாழ்வும், சம்ஸ்கருதமொழ் ஆளுமைகளும்

ஸ்காக்காவரஸ்க் ஷா விமுஷாஸுல்பனா:
பாங்குக்கா஧ார்காணகா: ஸ்ரோன்னா: ஸ்ரேன்!॥
ஐபி.யாடி.
நவயோனிசக்குவுடன் அஸ்வாதன் பிராக் பஷ்டிப்பா
சந்தரங்காந்தா வந்தம்!॥

அஸ்ய ஓர்யாஸமஹாபந்திய பார்க்கே
அதஷ்பு ஹந்஦ி! மஹாகாளி மஹாகம்மி ப
நீ கோஜம்! ஶ்ரீ ஶாக்தி! சிர்யாதீ ஜபே விநியோக.

ஷாரி இ-ஏநா லூா. சீதண்ணசீரா. பிரா

பொல்பாரி. ராத்தி வெஸ்தி. சுதாத் திரு. பிரா
ஏதீநாகாஷ்டி. ராத்தி வெஸ்தி. சுதாத் திரு. பிரா
யனவநாகாந்தா. சுதாத் திரு. பிரா

ஓசிரியர்
பிரம்மஸுநி கா. பத்மநாபன்

வெளியீறு
ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்

முன்னேஸ்வரம்
சிலையம்
12.05.2018

ॐ

தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி,
கலாநிதி, பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களின்
வாழ்வும், சம்ஸ்கிருதமொழி ஆனுமைகளும்

ஆசிரியர்
பிரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன்
தலைவர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சம்ஸ்கிருதத்துறை,
கலைப்பீடும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வெளியீடு
ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்
முன்னேஸ்வரம்
சிலாபம்.
12.05.2018

நால் வியரம்

நூலின் பெயர்	:	தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி, பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்களின் வாழ்வும் சம்ஸ்கிருதமொழி ஆனுமைகளும்
ஆசிரியர்	:	பிரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன் B.A.(Hons), P.G.Dip in Edu., M.Phil-Sanskrit
முதலாம் பதிப்பு	:	2018.05.12
வெளியீடு	:	ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் முன்னேஸ்வரம், சிலாபம்.
வடிவமைப்பு	:	சிவபூரீ மு. சசிதாரக்குருக்கள், நாயன்மார்க்ட்.
அச்சுப்பதிப்பு	:	மதி கலர்ஸ், முருகேசர் ஒழுங்கை, நல்லூர்.
பக்கங்கள்	:	70+vi
அளவு	:	B5
ISBN	:	978-955-0877-58-4

முன்னுரை

எமது குருநாதர் தகைசார் பேராசீரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி, பிரம்மஸீ கா. கைவாசநாதக்குருக்கள் அவர்களீன் வாழ்வும், சம்ஸ்கிருதமொழி ஆனுமைகளும் எனும் பொருளில் அரிய ஆவணங்களை உள்ளடக்கிய நூலாக இந்துால் வெளியிடப்படுகின்றது.

பேராசீரியர் குருக்கள் அவர்களது ஒன்றாகத்தோகுக்கப்பட்டு பகுப்புச் செய்யப்பட்ட மிகச் சுருக்கமான வாழ்க்கை வரலாறு இடம்பெறுகின்றது. இத்துடன் இணைந்தாக எமது குருநாதரது சம்ஸ்கிருதமொழி ஆக்கங்களாக விளங்கும் ஸ்ரீவாழாம்பிகா பஞ்சரத்தினம், கன்யாகுமாரி பஞ்சரத்தினம், குரு பஞ்சரத்தினம் எனும் மூன்று பஞ்சரத்தினங்களும் இடம்பெறுகின்றன. இப்பஞ்சரத்தினங்கள் 1970களில் இயற்றப்பட்டவை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசீரியர் குருக்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எழுதிய ஸ்தோத்திரங்கள், பிரகடனங்கள், கடிதங்கள் என்பவைகளுள் கிடைக்கப்பெற்றவை அதேவாயத்தில் நவீன தொழில்நுட்ப உதவியுடன் ஆவணமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய எண்ணத்துடன் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது. இத்துடன் இணைந்தாக வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால் பேராசீரியர் குருக்கள் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதற்கு மேலாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேராசீரியர் குருக்கள் அவர்களுக்கு பலரும் எழுதிய சம்ஸ்கிருத மொழியிலமைந்த பாராட்டுப் பத்திரங்களும் இடம்பெறுகின்றன.

பேராசீரியர் குருக்கள் தமது குருநாதர் வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளுக்கு சமர்ப்பணம் செய்த குரு ஸ்தோத்திரம் தமிழ் மொழியுடன் இடம்பெறுகின்றது.

இந்துாலை கணனி வடிவத்தில் அமைத்துத்தந்த நூயன்மார்க்ட்டு குருமணி குருகுலத்தை சேர்ந்த சிவாஜி டி. சுதாரக்குருக்கள் அவர்களுக்கும் நூலினைச் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்துத்தந்த மதி கலர்ஸ் பதிப்பகத்தினருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அரிய ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன் எமது குருநாதரது அரிய பொக்கிஷமாக விளங்கும் இல் ஆவணங்கள் அடங்கிய நூலினை தீரிகரண சுத்தியுடன் ஸ்ரீவாழாம்பிகா சமேத ஸ்ரீமுனினராதசவாயியின் திருவாடகளில் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

பிரதமகுருவும், தர்மகர்த்தாவும்
ஸ்ரீமுனினேஸ்வர தேவஸ்தானம்,
முன்னேஸ்வரம்,
சிலாபம்.

பிரம்மஸீ ச. பத்மநாபன்
தலைவர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சம்ஸ்கிருதத்துறை,
கலைப்பீடும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ప్రాచీన లక్ష్మిస్తు కొన్ని వాయాద్వాలాలకు నీ అపాంగాలు
పోతే దుఃఖాలు వాయాద్వాలాలు ఉన్నా నీ కు శ్రమాలు ప్రాచీన
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు వ్యాపారాలు

ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు నీ పాఠ్యాల వ్యాపారాలు

ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు

ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు
ప్రాచీన కుట్టి వ్యాపారాలు

தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி,
கலாநிதி, பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

**தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி, அமரர்
பிரம்மஸ்ரீ கார்த்திகேயக்குருக்கள் கைலாசநாதக்குருக்கள்**
அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

அறிமுகம்

அறிவு எனும் தம் தேட்டமனைத்தையும் தீரட்சி எடுத்துக் கொண்டு என்றால் குன்றாத பெருமதிப்புடைய கல்லிச் செல்வத்தை எம்மனோர்க்கு வாரிலும்ஸ்கும் பெருநோக்குடன் தம் கல்லிச்செல்லும் முழுவதையும் தமக்கெனச் சிறிதும் வைக்காது தொடர்ந்து வழங்கிய பரந்த மனப்பான்மையினராக அந்தணர் குலத்து விளக்காக உயர் பண்பாளராக யாழிப்பாணத்து நல்லூரில் பிறந்து எண்பதாவது வயதை அண்மித்து வரும் வேளை அவுஸ்திரேவியாவில் அமரத்துவம் அடைந்த பெருந்தகையாளர் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி, அமரர் மிரம்மஸ்ரீ கார்த்திகேயக்குருக்கள் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள் கட்டிக்கார்த்த இவ்வுயர் பண்புக்கு சிரம் தாழ்த்தி வணக்குகின்றோம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இந்தியாவில் பூனா பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆங்கில மொழி மூலமாக சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்று தாம் பெற்ற கல்லிச் செல்வத்தை எமது நாட்சில் சீறப்பாக யாழிப்பாண மாணவர்களுக்கென்றே தம்மை அர்ப்பணித்து உலகளாவிய நிலையில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய பேராசிரியர் குருக்கள் அவர்கள் தனக்கேயுரிய இடத்தை வகித்து பரந்த சீடர் மரபுகளை உலகில் பலபாகக்களிலும் நிலை நிறுத்தி முத்திரை பதித்து உத்தம புருஷராகத் தீகழ்ந்து அமரத்தும் அடைந்தமை எடுசெய்ய முடியாத பேரீழப்பாகும்.

பிறப்பு

பேராசிரியர் குருக்கள் அவர்கள் பிறப்பிலே அந்தணர், காச்யப கோத்தீரத்தைச் சார்ந்தவர். ஆபத்ஸார, நைத்துவ, காச்யப எனும் மூன்று ரீதிகளைப் ப்ரவரமாகக் கொண்டவர். யஜாஸ் சாகையை அத்யாயனம் செய்தவர். ஆபஸ்தம்ப சூத்தீரத்தைப் பின்பற்றியவர்.

முன்னோர்கள்

பேராசிரியர் குருக்களின் முன்னோர்களில், தாம் புஜை செய்து வர்த வெளியினாலான வேலாயுதத்தை ஓலையால் கோவில் அமைத்து கீ.பி. 1793ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபித்து நல்லூர் கந்தகவாமி கோவிலின் ஆரம்பத்திற்கு காரணமாக இருந்தவர் கிருஷ்ணயர். அவர் மகன் சுப்பையர். இவர் ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் நோர்த் தேசாதிபதியால் கோவில் குருக்கள் எனக்கையொப்பமிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டவர். இவரின் மகன் கிருஷ்ணயர். இவரின்

மகன் கணபதி ஜயர். இவரது மகனான வெங்கடேச ஜயர் சுந்தரம்மாளின் மகனே கார்த்திகேயக்குருக்கள். இவரே பேராசிரியர் குருக்களின் தந்தை. இம் முன்னோர்களின் முதாதையர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்து வசித்தவர்கள்.

சிவஸ்ரீ கார்த்திகேயக்குருக்கள் அவர்கள் ந. வெ. கார்த்திகேயக்குருக்கள் என அழைக்கப்படுவர், இவரை தம்பையாக்குருக்கள் என்றும் அழைப்பர். இவர் சேர். பொன். இராமநாதவள்ளலின் சமய குருவாகத் தீகழுந்தவர். வேதாகம விற்பன்னர். சேதிட நிபுணர். இலங்கையின் பல இடங்களை கும்பாபிஷேகக் கீரியைகளில் குருத்துவும் வசித்து மனமொருங்க கீரியைகள் நடத்துவதீல் ஈடுணை யற்றவர். இவரது தர்மபத்தினி முனீஸ்வரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சுந்தரம்பாள் ஆவார். இவர்கள் தமக்கு சுந்ததியினை வேண்டியும் தமது ஆத்மவாபத்தின் பொருட்டும் நல்லுரைவு கல்வளவு எனும் காணியை பெற்று வடக்கு நோக்கியதாக பஞ்சாயத்திகளான விநாயகர், சுப்பிரமணியர், கைலாசநாதர், கமலாம்பிகை, நடராஜப் பெருமான் ஆகிய முர்த்திகள் ஒருங்கே அமையப் பெற்றதாகவும் சிவாகம முறைப்படி அம்பிகையாகிய கமலாம்பிகையை வலப்பறும் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீகைலாசநாதப் பெருமானைப் பிரதீஷ்டை செய்தனர். சுவாமி அம்பாளின் திருவருள் அவர்களுக்குக் கிட்டியது.

குடும்பத்தினர்

ஸ்ரீகமலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீகைலாசநாதப் பெருமானின் திருவருளால் பேராசிரியர் குருக்கள் அவர்கள் தூர்மதி வருடம் ஆட்மாதம் முப்பத்தேராம் நாள் (15.08.1921) தீங்கட்கீழமை பூராட நடசத்திரத்தில் ஜனனயானார். பெற்றோர் தாம் முன்னர் கொண்டிருந்த விண்ணப்பப்படி கைலாசநாதக்குருக்கள் என நாம கரணம் செய்தனர். இவர் சர்வலோகநாயகி அம்மாள், இந்தீராச்சி அம்மாள், இரத்தின கைலாசநாதக்குருக்கள், பாலா பரமேஸ்வரி ஆகிய சகோதரர்களுடன் கூடியவர். பேராசிரியர் குருக்களுக்கு பெற்றோர் உரை காலத்தில் சம்ஸ்கா-ரங்கள் செய்து அன்பாக வளர்த்து வந்தனர்.

கல்வி

பேராசிரியர் குருக்களுக்கு தந்தையே குருவாக இருந்து ஜந்தாவது வயதில் அட்சர ஆரம்பத்தையும், ஏழாவது வயதில் உபநியனம், யக்ஞோ-பலீததாரணம், பிரம்மேஸபதேசம் ஆகிய வற்றையும் செய்து வைத்தார். தொடர்ச்சியாக சம்ஸ்கிருத மொழியின் ஆரம்பக்கல்வியை தமது தந்தையாரிடம் பெற்றுவந்த தோடு வைத்திக்க கல்வியை வேத அத்யயனத்தில் வைக்கம் பிரம்மஸ் க. சிதம்பர சாஸ்திரிகள், சன்னகத்தை உறைவிடமாகக் கொண்ட பிரம்மஸ் P.V. சிதம்பரசாஸ்திரிகள், கோப்பாயில் சிலகாலம் வசித்து வந்த பிரம்மஸ் ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகள் ஆகியோரிடம் பத்தாண்டு காலமாக மறபு வழியாக வேதமே஗தும் விசேட பயிற்சியைப் பெற்றார். ஆகமக் கல்வியை தந்தையே உரை நியமங்களோடு கற்பித்து வந்தார்.

பேராசிரியர் குருக்களீன் ஆரம்பக்கல்லி 1927-1930 வரையாக நல்லூர் மங்கையற்கரசி வித்தியாசாலையில் ஆரம்பமானது. சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களால் சைவச் சிறாசாங்கங்களே 1924இல் உருவாக்கப்பட்ட பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் 1931-1941 வரை காலமும் கற்று வந்தார்.

குருகுலக்கல்லி

தீருபுடைமருதாரிலிருந்து சுழிபுரத்திற்கு 1936ஆம் ஆண்டில் வந்து அங்கு கற்பித்து வந்த வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸ்தி கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளீடும் பாணினீய வியாகரணம், காவ்யங்கள், நாடகங்கள், அலங்கார சாஸ்திரங்கள் முதலானவற்றை மரபு வழிக் கல்வி மூலம் கற்ற பேராசிரியர் குருக்கள் சம்ஸ்கிருத மொழியில் சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினார்.

திருமணம்

தந்தையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தமது பதினெட்டாவது வயதில் முனீஸ்வரம் சிவஸ்தி சாம்பசிலக் குருக்கள் கமலாம்பிகை தம்பதிகளீன் பன்னிரெண்டு வயது நிறைந்த மகளான ஸ்ரீமதி திரிபுரசுந்தரி அம்மாளை பேராசிரியர் குருக்கள் 4.2.1940இல் வைத்த முறைப்படி விவாகம் செய்து கொண்டு இல்லற வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தார்.

ஆங்கிலம், கணிதம், தமிழ், வரலாறு பாடங்கள் அடங்கிய இலண்டன் மெற்றிகுலேசன் பரீட்சையில் (*London Matriculation Examination*) 1941இல் சித்தியடைந்த பேராசிரியர் குருக்கள் சம்ஸ்கிருத மொழியின் இலக்கியச் சுவையையும், மொழியின் சிறப்பையும், அவசியத்தையும் உணர்ந்து அதற்குரிய அடித்தளத்தை பிறமொழிகளுடன் ஒப்பீட்டைப்படையில் அறிவதற்கு ஆவ்வுடையவராக ஆங்கிலம், இலத்தீன், தமிழ், சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய பாடங்கள் அடங்கிய இலண்டன் இன்டர்மீடியட் பரீட்சையில் (*London Intermediate in Arts Examination*) 1943இல் சித்தியடைந்தார்.

உயர்கல்வி

பேராசிரியர் குருக்களை அவரது தந்தையார் அக்காலத்தில் பெருமதிப்புப் பெற்று விளங்கிய சேர். பொன். இராமநாதன் போன்றே சட்டத்துறையில் படிப்பிக்க வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டிருந்த போதீலும் சம்ஸ்கிருத மொழியை நன்கு ஆழமாக கற்க வேண்டும் எனும் தனது விருப்பத்தை பேராசிரியர் குருக்கள் தமது தந்தைக்கு தெரிவித்திருந்தார்கள். சோதிடக் கலையில் மிகுந்த தீர்மையும் அனுபவமும் நுட்பமும் பெற்றிருந்த பேராசிரியர் குருக்களீன் தந்தையார் தமது ஆயுட்காலத்தின் முடிவினை ஒரு வருடகாலத்திற்கு முன்னதாகவே அறிந்திருந்தார். தந்தையின் தீர்க்க தரிசனத்தையற்ற தாய் ஸ்ரீமதி சுந்தரம்மா 1942இல் தீவிரனை ஆஸ்மா நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு முப்பத்தாறாவது வயதில் தை அமாவாசை

தினத்தன்று தீர்க்கமல்களையாக ஸ்ரீகமலாம்பிகையின் திருவடியைச் சேர, தந்தை இருதய நோயால் அதேயாண்டு ஆடிச் சதுர்த்தியன்று ஸ்ரீகமலாம்பிகை சமேத ஸ்ரீகைலாசநாதப் பெருமானின் திருவடிகளைச் சென்றுடைந்தார். இதன் காரணமாக பேராசீரியர் குருக்களுக்கு கடும்பப் பொறுப்பு, ஆலய பரீபாலனம், புரோஹிதம், ஜோதிஷம் எனும் பொறுப்புகள் கல்வியுடன் இணைந்த பணிகளாயின.

மெற்றிக்குலேசன் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பேராசீரியர் குருக்கள் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் திருவாளர் வீரசிங்கத்தின் அனுசரணையில் சிலகாலம் தமிழ்ப் பாட ஆசிரியராகவும் கடமையாறிறியுள்ளைய குறிப்பிடத்தக்கது.

உயர் படிப்புக்காக இலங்கையின் முதற் பல்கலைக் கழகமான கொழும்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1944இல் அனுமதி பெற்ற பேராசீரியர் குருக்கள் சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், பாளி ஆகிய பாடங்களை முதலாமாண்டுக் கலைத் தேர்வுக்காகக் கற்று 1945இல் தேர்ச்சி பெற்றார். தமிழை உப பாடமாகக் கொண்டு சம்ஸ்கிருத மொழியை சீற்புக் கலைமாணிப் பட்டத்திற்காக கற்று இரண்டாந்தரம் உயர்பிரிவில் 1947இல் சித்தியடைந்தார். சம்ஸ்கிருதமொழியில் முதுகலைமாணிப் பரீட்சையில் (Master of Arts) 1949இல் சித்தியடைந்தார். 1947இல் கொழும்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தற்காலிக விரிவுரையாளராக நீயமனம் பெற்றார். பேராசீரியர் குருக்கள் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தால் கொழும்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கென்று அனுப்பி வைக்கப்பட்ட ஜேர்மனிய நாட்டு முதற் சம்ஸ்கிருத பேராசீரியை Betty Haiman அவர்களின் வழிகாட்டலில் கல்வி கற்ற பெருமை தனித்துவமானது.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியப்பணி

கொழும்பு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1952ஆம் ஆண்டுவரை தற்காலிக விரிவுரையாளராக தீகழ்ந்து வந்த பேராசீரியர் குருக்கள் 1953 ஆம் ஆண்டில் பேராதனை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சம்ஸ்கிருதத்துறைக்கு நிரந்தர விரிவுரையாளராக நீயமனம் பெற்றார்.

கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு

உயர்பட்ட ஆய்விற்கான கற்கை விடுகையில் சம்ஸ்கிருத மொழியில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக இந்தீயா பூனை பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்ற பேராசீரியர் குருக்கள் பூனை பல்கலைக்கழக சம்ஸ்கிருத பேராசீரியரும், பூனை பண்டர்கார் ஆய்வு நிறுவன இயக்குனருமாக தீகழ்ந்த ஜேர்மன் அறிஞரின் வழிகாட்டலில் ஆய்வுகள் பலவற்றைச் செய்தவருமான பேராசீரியர் கலாநிதி R.N. தண்டேகார் அவர்களின் வழிகாட்டலில் ஈராண்டுகளாக புராண இதிகாச கால சைவசமயமும் அதன் கிளைநூற்களும் சீற்பாக தென்னிந்தியாவிலும்

இலங்கையில் நிலவும் சமயக்கிரியை மரபுகளுடன் தொடர்புபடுத்திய ஆய்வு (A Study of Saivism of the Epic and Puranic Periods, together with its Ancillary Cults with special reference to the Saiva Religious Practices in South India and Ceylon) என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்ததன் பயனாக உருவான ஆய்வு நூலின் தகுதி கண்ட பூனை பல்கலைக்கழகம் 1960இல் Doctor of Philosophy(Ph.D.) எனும் பட்டத்தினை வழங்கியது.

உயிரோட்டமிக்க சம்ஸ்கிருத மொழியில் கலாந்திப் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர் குருக்கள் இலக்கிய, இலக்கண, மொழியியற் பார்வைகளோடு இணைந்த வைதீக இலக்கியங்கள், சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிவுத் தேடலுக்கு அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியவர்களான இந்தோ ஆரியத்தில் உயர் ஆய்வு செய்த மொழியியல் வல்லுனர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சு. கணபதிப்பிள்ளை; வைதீக இலக்கியத்திலும் பெள்ளத் தத்துவத்திலும் துறைபோந்த சம்ஸ்கிருத மொழிப் பேராசிரியர் O.H. De.A விஜயசேகரா முதலான பேரறிஞர்களின் தொடர்புகள் பெற்றும் உதவி புரிந்தன. இதன் பயனாக பல்கலைக்கழகத்தினாடாக தமிழ், இலத்தீன், பாளி ஆகிய மொழிகளில் ஆழமாகவும்; ஜேர்மனி, பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் ஆராய்ச்சிக்கேற்ற அளவிலும் சம்ஸ்கிருத மொழியறிவோடு பெற்றிருந்த பேராசிரியர் குருக்கள் இரண்டாந்தர விரிவுரையாளராக பதவியுயர்ந்த நிலையினை 1960இல் அடைய 1961 இல் தமிழ்மொழி மூலமான சம்ஸ்கிருத மொழி பொது சிறப்புப் பட்டங்களுக்குரிய கற்கைநூற்றின் ஒழுங்கமைப்பாளராக விளங்கியில் கொழுப்பு கிணைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பகுதி சம்ஸ்கிருத துறையின் பொறுப்பு விரிவுரையாளராக தகுதியுயர்வு பெற்று சம்ஸ்கிருத மொழியைக் கற்பித்து வந்தார். அவ்வேளையில் இந்து தத்துவங்கள் பற்றியும் விரிவுரையாற்றி வந்தார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சேவை

சேர. பெரன். இராமநாதன் அவர்களின் கனவாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் பரமேஸ்வரக் கல்லூரியினை அடித்தளமாகக் கொண்டு 1974.10.06 இல் யாழ்ப்பாண வளர்க்கமாக உருவாக்கப்பட்ட போது மொழிகள் மற்றும் கலாசார கற்கைநூற்றுத் துறையின் பதிற் தலைவராக நியமனம் பெற்ற பேராசிரியர் குருக்கள் 1975 இல் முதன் முதலாக உருவாக்கப்பட்ட இந்து நாகரிகத்துறையின் முதற் பேராசிரியராகவும் துறைத் தலைவராகவும் நியமனம் பெற்றார்.

இந்துநாகரிகத் துறையின் புதிய நிலையிலான உருவாக்கத்திற்காக உழைத்த பேராசிரியர் குருக்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இத்துறையினாடாக முதல் கலைமாணி(B.A) பட்டதாரியையும், முதல் கலாந்தி (Ph.D) பட்டதாரியையும் குறுகிய காலத்தில் உருவாக்கிய பெருமை தனித்துவமானது. இந்து நாகரிகத் துறையின் பொது சிறப்புக் கலைக் கற்கை நூற்களோடு

பட்டப்பின் படிப்பின் டிப்ளோமா கற்கை நெறியில் இந்துராகரிகத்தையும் ஒரு பாடமாக கற்பிப்பதற்குரிய பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கிய பேராசிரியர் குருக்கள், இராமநாதன் நுண்கலைக்கழக நுண்கலைத் துறையின் தலைவராகவும் விளங்கி அக்கற்கை நெறிகளினை வளம்படுத்தினார்.

மனிதப் பண்மீயற் பீடாதிபதியாக 1977 இலும், பதில் கலைப் பீடாதிபதியாக 1983இலும் நீயமனம் பெற்ற பேராசிரியர் குருக்கள் 1984இல் ஒருவருட கால விடுமுறையின் பேரது பாரத நாட்டிற்கும் ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கும் சென்று சிறப்புறக் கீர்யைகளை நீகழ்த்தியும் இந்துப் பண்பாடு பற்றி வீரவூரைகளாற்றியும் வந்தார். தாம் ஆய்விற்கென பயன்படுத்தி வந்த சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பல நூல்களையும் யாற். பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்திற்கு வழங்கிய பேராசிரியர் குருக்கள் 1986 இல் பல்கலைக்கழக முப்பத்தொன்பது வருடகால ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று தொடர்ந்து 1987முதல் 1989 வரையான காலங்களில் ஒப்பந்த அடிப்படையில் இந்து நாகரிகப் பேராசிரியாராக விளங்கினார்.

கௌரவம்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தின் இந்து நாகரிகத்துறை, சம்ஸ்கிருதத்துறை, உயர்பட்ட ஆய்வுகளுக்கும் இலங்கையில் விளங்கும் பல்கலைக்கழகங்களினது சம்ஸ்கிருத மொழியைப் பற்றிய உயர்பட்ட ஆய்வுகளுக்கும் ஆலோசகராகவும் பரீட்சகராகவும் இருந்து வந்த பேராசிரியர் குருக்களுக்கு யாழ். பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக தனக்கார் பேராசிரியர் என்ற தகுதியை 1991இலும், 1998.10.04 அன்று நடைபெற்ற பொதுப் பட்டமளிப்பு விழாவில் இலக்கிய கலாநிதி எனும் கௌரவப் பட்டத்தையும் வழங்கி கௌரவப்படுத்தியது.

சமய வாழ்வு

ஸ்வகுருவாக தமது தந்தையான கார்த்திகேயக் குருக்களை ப்ரகாசனாந்த நாதர் எனவும், பரமகுருவாக முனீஸ்வரம் சோமஸ்கந்தக்குருக்களை வியர்ச்சா-னந்தநாதர் எனவும், முனீஸ்வரம் குமாரசுவாமிக்குருக்களை ஆனந்தானந்தநாதர் எனவும் குரு பரம்பரையைக் கொண்டவராக மனதுள் சாக்தராகவும், புறத்தோற்றுத்தில் சைவராகவும், கர்மாக்களைச் செய்வதில் வைஷ்ணவராகவும் வைத்திராவும் விளங்கியதோடு பெறுதற்கீரிய உயர்ந்த உபதேசமான ஸ்ரீசோடசாகாஷ் உபதேசம் பெற்று தமது ஆலயத்தில் செவ்வாய், வெள்ளி பெள்ளையி, நவராத்திரி காலங்களில் ஸ்ரீசக்ர பூஜையைச் செய்து வந்த பேராசிரியர் குருக்கள், ஸ்ரீபரசுராம கல்ப்ப சூத்திரம் கூறும் விதிப்படி பத்ததி நூலான நீத்யோத்சவத்தின் சபர்யாக்கிரமப்படி 1957ஆம் ஆண்டு முதல் 1985ஆம் ஆண்டு வரையாக அதிகாலையில் இடையறாது பாற்றியமாக ஸ்ரீபூர்ணமேரு யந்திரத்தில் ஸ்ரீசக்ரபூஜை செய்து வந்ததோடு தொடர்ந்து மாண்சீகமாக ஸ்ரீசக்ரபூஜை, தேவீ மஹாத்மிய பாராயணம் என்பவற்றை நியமயாக செய்து வந்தார்.

குருத்துவப்பணி

மந்தீரம், கிரீயை, பவுனை என்பவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட கிரீயை எனும் கலையை நீகழ்த்துவதில் ஈடுணையற்று விளங்கிய பேராசீரியர் குருக்கள் தமது பன்னிரண்டாவது வயது முதலாகவே பத்து வருடங்களாக தமது தந்தைக்கு பத்ததி வாசித்து சாதகராக விளங்கியவர். தமது ஆலயத்தில் 1942ஆம் ஆண்டு முதலாக தமது மாமனாரும் முனீஸ்வரம் சேங்காஸ்கந்தக் குருக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு கிரீயைத் துறையில் சிறந்து விளங்கியவருமான முனீஸ்வரம் சாம்பசிவக்குருக்களை உதவியுடனும் வழிகாட்டுதலுடனும் நவராத்திரையை தீற்பட நடாத்தி வந்தவர். அத்தோடு கும்பாலிஷேகங்கள், மஹோர்ச்சவங்கள், சிவாசாரிய அபிஷேகங்கள் போன்ற பலவற்றை நடாத்தி வந்ததோடு தமது இறுதிக்காலம் வரை ஆலய அமைப்புகள், கிரீயைகள், நெறிமுறைகள் பற்றி விளக்கந் தருபவராகவும் சிறப்புடன் தீகழ்ந்தார்.

சிவாச்சாரியப்பணி

முனீஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தில் 1963இலும், நல்லூர் சிவன் கோவிலில் 1988இலும் நடைபெற்ற மஹாகும்பாலிஷேகங்களில் பிரதான சிவாசாரியராகத் தீகழ்ந்த பேராசீரியர் குருக்கள், 1991இல் முனீஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற மஹாகும்பாலிஷேகத்திற்கு சர்வபோதகாசாரியராகவும் விளங்கினார்கள்.

சாக்தமரபு

அம்பிகையிடத்தில் மனதை வயமடையச் செய்யும் பேராசீரியர் குருக்கள் முனீஸ்வரத்தில் வடிவழகிக்கும் நல்லூரில் கமலாம்பிகைக்கும் வசந்த நவராத்திரி, சாரதா நவராத்திரி காலங்களில் செய்யும் சண்மஹோரம், அபிஷேகம், ஸ்ரீசக்ரபுஜை என்பன தனித்துவமான சிறப்புடையவை.

சண்மேஹாம்

முனீஸ்வரத்தில் ஸ்ரீவடிவழகி அம்பிகைக்கு வசந்த நவராத்திரி காலங்களில் 1976ஆம் ஆண்டு முதலாக ஸ்ரீசண்மேஹாமத்தையும், நல்லூரில் கமலாம்பிகைக்கு சாரதா நவராத்திரி காலங்களில் 1988ஆம் ஆண்டு முதலாக ஸ்ரீதசசண்மேஹாமத்தையும் தாந்திரீக முறைப்படி ஆரம்பித்து தாமே பிரதான சிவாசாரியராக தீகழ்ந்த பேராசீரியர் குருக்கள் தமது துணைவியாருடன், மஹாநவமி காலங்களில் செய்து ஆரம்பித்து வைத்த சவாஸினீ புஜை, குமரீ புஜை என்பனவும் தனித்துவமுமிக்கன.

ஸ்ரீசக்ரபுஜை

நல்லூர் சிவன் கோவில் மண்டலாலிஷேக காலங்களில் 48 தீணங்களும் மாலை வேளைகளில் இடையறாது ஸ்ரீசக்ரபுஜை செய்து வந்த பேராசீரியர் குருக்கள், 1988இல் ஆடிப்புர நன்னாளில் பூரண மேரு ஸ்ரீசக்ரத்தைப்

பிரதிஷ்டை செய்ததோடு புங்குடுதீவு சிவன்கோவில், அளவிலட்டி கும்பளவனைப் பின்னையார் கோவில், வண்ணை வீரமாகாள் அம்மன் கோவில் ஆகிய ஆலயங்களைவும் ஸ்ரீசக்ரப் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள்.

நாட்டின் அமைதி வேண்டி காம்ய யக்ஞமாக தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தில் 1983இலும், நல்லூர் சிவன் கோவிலில் 1985இலும், வேலணை மாரி அம்மன் கோவிலில் 1988இலும் ஸ்ரீசண்மேஹாமத்தைச் செய்த பேராசீரியர் குருக்கள் 1986இல் இலங்கை இந்து கலாசார அமைச்சின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க முனீஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசண்மேஹாமத்தை தொடர்ச்சியாக 27 தீணங்கள் பிரதான சிவாசாரியராக இருந்து செய்து வைத்தார்கள்.

குருகுலம் அமைத்தல்

குருத்துவப் பாரம்பரியத்தினை உரைய அடித்தளங்களுடன் உருவாக்க எண்ணங்கொண்ட பேராசீரியர் குருக்கள் அறுபதுகளில் முனீஸ்வரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விஸ்வ வித்யா பீடத்தில் சிவாசார்ய மாணவர்களுக்கு சனி, ஞாயிறுக்கிழமைகளில் கற்பித்து வந்ததோடு தமது இல்லத்தில் 1980இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீவித்யா குருகுலத்தில் தாழே காலை, மாலை ஆகிய இருவேளைகளைவும் ஸ்வர அட்சர சுத்தங்களுடன் வேதமந்திரங்களை அத்யாயனம் செய்து வந்தார்கள். இதன் வீரவான நிலை முழுநேர குருகுலமாக 1990இல் ஏற்பட்டபோதும், நாட்டின் சூழ்நிலை காரணமாக குருகுலத்தின் வளர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் தடைப்பட்ட நிலையையடைய 1990இல் கொழும்பு சென்று செட்டியார் தெரு ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் ஆலய பரிபாலகர் தீருமதி கௌரி தியாகராஜா அவர்களை உதவியுடன் குருகுலம், வேதாகம பர்டசாலை என்பவற்றுடன் இணைந்த ஸ்ரீமுத்துவிநாயகர் வேதாகம ஆய்வு நீறுவனத்தை அமைத்து வகுப்புகளை நடாத்தி வந்தார்கள்.

சிறப்புக் கொரவம்

இலங்கையில் மாத்திரமன்றி 1991 பெப்ரவரியில் சிங்கப்பூர் கும்பாடி-ஷேகத்திற்குச் சென்றதோடு, சிவநெறிக்கழகத்தின் விசேட அழைப்பின் பேரில் தென்னிந்தியா பின்னையார்பட்டி கற்பகவிநாயகர் ஆலயத்தில் 08.11.1991இல் நடைபெற்ற கும்பாடிஷேகத்திற்கு தலையை வகித்த பேராசீரியர் குருக்களை இலங்கைக்கும் சிவாச்சார்ய சமூகத்திற்கும் உயர்வு அளிக்கும் தன்மையில் சிவநெறிக்கழகமும், சென்னை அழகப்பா கல்லூரியும் இணைந்து சிவாகம ஞான பானு எனும் கௌரவ விருதினையும் இலங்கை பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சினால் 1993இல் வேதாகமமாயணி என்றும் பட்டமளித்து கௌரவிக்கப் பெற்ற பேராசீரியர் குருக்கள், 1994இல் அவுஸ்திரேலியா சென்று வசத்து வரும் காவுங்களை மெல்போனில் தென்னிந்திய மற்றும் சிவாகம முறைப்படி

அமைக்கப்பட்ட சிவாலிஷ்னு ஆலய அமைப்பு, கும்பாலிஷேகம் ஆசியன வற்றிற்கும் 1995இல் பேர்த் நகரில் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட பிள்ளையார் கோவில் அமைப்பு, கும்பாலிஷேகம் ஆசியனவற்றிலும் தலைமை வகித்து பங்குபற்றினார்கள்.

வைதிக்க கிரியை

யாழிப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வரும் காலங்களிலேயே அந்தண சமூகத்திடையே நீக்குகின்ற வைதிக பூர்வக் கிரியைகளையும் அவ்வப்போது அபரக் கிரியைகளையும் செய்து வைக்கின்ற போது தனக்கேயுரிய பாணியைக் கையாண்டு வந்த பேராசீரியர் குருக்கள் அவுஸ்திரேலியா, டென்மார்க், ஐக்கிய இராச்சியம், ஸ்லீடன், கவித்சலாண்ட் ஆசிய நாடுகளிலும் வைதிக பூர்வக்கிரியைகளைச் செய்து வைத்து பெருமை சேர்த்தார்.

பிள்ளைகளும் உலகச்சுற்றுலாவும்

ஸ்ரீமதி கௌரி, பிரம்மபூர் ஸ்ரீதன் எனும் பிள்ளைச் செல்வங்களுள், மகஞ்சன் வாழும் பேராசீரியர் குருக்கள் தம்பதிகள் 1997இல் அவுஸ்திரேலிய பிரஜாவுரியை பெற்றனர். இவர்கள் 1996 மார்ச்சில் முதலாவது உலகச் சுற்றுலாவாக நியூசிலாந்து, டென்மார்க், கவித்சலாந்து, இங்கிலாந்து ஆசிய நாடுகளுக்கும், இரண்டாவது உலகச் சுற்றுலாவாக 1998 டிசம்பரில் நியூசிலாந்து, பெல்ஜியம், டென்மார்க், ஹெங்காங், ஜேர்மன், இங்கிலாந்து ஆசிய நாடுகளுக்கும் சென்று உலகநாடுகளில் இந்துப் பண்பாட்டின் அம்சங்களைப் பரவச் செய்ததோடு தென்னிந்திய மற்றும் சிவாகம மரபில் உலகநாடுகள் அணைத்திலும் ஆலயங்கள், ஆலயக்கிரியைகள் என்பன இடம் பெறவேண்டும் என்ற அவசியத்தை வற்புறுத்தியதோடு அவ்வாறான ஆலயங்களின் அமைப்பு முறைகளையும் விளக்கி வந்தவர்.

சம்ஸ்கிருத ஆரூபமைகள்

சம்ஸ்கிருதமொழியில் கவிதைரூபமாக ஸ்ரீவடிவாரம்பிகா பஞ்சரத்தினத்தை 1971இலும், ஸ்ரீகன்யாகுமரி பஞ்சரத்தினத்தை 1972இலும், காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஐகத்குரு சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமி காஞ்சு பஞ்சரத்தினத்தை 1972இலும் சமர்ப்பித்து ஆசார்ய சுவாமிகளால் பொன்னாடை பேரர்த்திக் கொரவிக்கப்பட்டதை வாழ்வின் உயர்பேராகப் பெற்ற பேராசீரியர் குருக்கள் தமது குருநாதர் வியாகரண சிரோமணி பிரம்மபூர் தி.கி.சீதாராம சாஸ்திரீகாஞ்சு ஸ்ரீகுருஸ்தோத்திரம், சாஸ்திரீகளின் சஷ்டியப்த பூர்த்தியில் ஆசி வேண்டி பிரார்த்தனை, துதிகள் என்பனவற்றையும் கவிதை வடிவில் இயற்றியதோடு நல்லூர் சிவன்கோவில், முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம் ஆசியவற்றிற்கு மஹாகும்பாஷேக பிரகடனங்களையும் வசனாரூபமாக இயற்றியுள்ளார்கள். இதேபோல வேறு பல ஸ்தோத்திரங்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் சம்ஸ்கிருத மொழியில் கவிதை, வசனாரூபமாக இயற்றியுள்ளார்கள்.

நூல்களியற்றுதல்

தமிழ் மொழி மூலமாக சம்ஸ்கிருத மொழிப் பயிற்சிக்கென சம்ஸ்கிருத இலக்ஷ்மோதம், I, II (1960, 1962), வடமொழி இலக்கிய வரலாறு - வைதீக இலக்கியம் (1962), சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநூறி (1963) எனும் நூல்கள் பேராசிரியர் குருக்களால் இயற்றப்பட்டு கொழும்பு இந்து கலாபிலிருத்திச் சங்கம், கலாநிலையம் இவற்றை வெளியிட்டுள்ளதோடு வசந்த நவராத்திரி விழா மில்க்னைவர் நிறுவனத்தால் 19.03.1980இலும், இந்துப்பண்பாடு - சில சிந்தனைகள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தால் 09.08.1985இலும் விசேஷ தீரவு ஹோம் மந்திரஸ்கள், தீபாராதனை வேத மந்திரஸ்கள், வேத மந்திரஸ்களின் தொகுப்பு கல்லச்சப் பதிப்பாக கழிப்பும் அமர்த் சிவஸ்ரீ வ. இராதாகிஷ்ணக் குருக்கள் நினைவாக 1988இலும், சம்ஸ்கிருத கீர்த்தாஷா வகுபோதம் 1997இலும் பேராசிரியர் குருக்களால் எழுதப்பட்டு தனித்தனி நூல்களாக வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இலக்கை சாஹித்ய அக்கடமி பரிசீனைப் பெற்ற வடமொழி இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலைச் சென்னை நுர்மதா பதிப்பகத்தினர் 1981இலும், இந்துப் பண்பாடு சில சிந்தனைகள் எனும் நூலை சென்னை தமிழ்யல் பதிப்பகத்தினர் செப்டெம்பர் 1986இலும், சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநூறி எனும் நூலை ஸ்ரீமுத்துவிநாயகர் ஆலய நீர்வாகத்தினர் 1992இலும் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். வடமொழி இலக்கிய வரலாறு, சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநூறி, இந்துப்பண்பாடு - சில சிந்தனைகள் எனும் நூல்கள் பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் ஞாபகார்த்த சபையினரால் 2010இல் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டன. வடமொழி இலக்கிய வரலாறு நாகர்கோவில் காலச்சுவடு பதிப்பாக வெளிவந்தமையும் இங்கே கூட்டுக்காட்டத்தக்கது.

பத்ததி நூல்களியற்றுதல்

ஸ்ரீசண்மூஹோமம் பத்ததி, ஸ்ரீகணபதி ஹோமபத்ததி, விக்னேஸ்வரர், சுப்பிரமணியர், சிவன், தேவி, பைரவர், மஹாவிஷ்ணு ஆகிய முர்த்திகளுக்குரிய பிரதிஷ்டை உற்சவ பத்ததிகளை அச்சப் பதிப்பதற்கு ஏற்றதாக தொகுத்து தயார்படுத்தி வைத்திருந்ததோடு பேராசிரியர் குருக்கள் சைவத் திருக்கோயிற் கிரியைநூறி நூலை ஆங்கில மொழியில் சுற்று விரிவுபடுத்தி தாமே மொழி பெயர்த்து வரும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டவர்.

நூல்களின் சமர்ப்பணம்

வேதமந்திரஸ்களைத் தொகுத்து ஸ்வரஸஹித வேதமஞ்சீ என ஜேர்மன் சாயிநாதம் அச்சகத்தினரால் கண்ணி வடிவமைப்புடன் அச்சிடப்பட்டு வருகின்ற அதேவேளை யஜார்வேத சந்தியாவந்தனம், சிவமஹார்சவ பத்ததி, விக்னேசுவர பிரதிஷ்டாவிதி, நவக்ரஹ ஸ்தோத்திர மஞ்ஜீர் ஆகிய நூல்களைப் பரிசீலித்து சிறந்த முறையில் சமூகத்திடம் அற்புபணித்த பேராசிரியர் குருக்கள் அவர்களுக்கு, காணிக்கையாக நவாலியூர் சே. நடராஜன் வடமொழி இலக்கிய

வரலாறு செம்மொழிக்காலம் (1967) எனும் நூலையும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தைச் சர்ந்துவர்களான சம்ஸ்கிருதப் பேராசீரியர் வி. சிவசாமி சம்ஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள் (1998) எனும் நூலையும், சம்ஸ்கிருத அறிஞர், இந்து நாகரிகப் பேராசீரியர், கலாநீதி. ப. கோபாலசிரியர் ஐயர் இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள், (1992) எனும் நூலையும் சமர்ப்பித்துள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக்கங்கள்

பேராசீரியர் குருக்களின் ஆக்கங்களாக குமாரகவாமிக்குருக்கள் பாராட்டு விழா மலரில் (1960) ‘புராணங்கள் தென்னாட்டின் சமயக்கருஷலம்’, தீனகரன் பத்தீரிகையில் (25.10.1962) ‘கோள்களால் விணையும் துயர் கணைய கோடியர்ச்சனை’, முனீஸ்வரம் கோடியர்ச்சனை மலரில் (1962) ‘கோள் விணைதீர்க்கும் கோடியர்ச்சனை’, தீனகரன் பத்தீரிகையில் (1.7.1963) ‘எல்லோரும் செல்லும் ஆலயத்தின் கும்பாலிஷேகச் சிறப்பு’, காரைநகர் சைவ மகாசபை பெங்னிழூ மலரில் (1967) ‘வேதங்கள்’, பேராதனை குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலய கும்பாலிஷேகத்தையொட்டிய சிறப்பு வெளியீடான பேராதனை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இந்து தருமத்தில் (1968) ‘கும்பாலிஷேகம்’, சீதாராய சாஸ்திரிகள் மணிவிழா மலரில் (1971) ‘ஏங்கள் குருநாதர்’, புலோவினியுர் சைவப்பெரியார் க. சிவபகுதங்குதரனார் நூற்றாண்டு விழா மலரில் (1978) ‘இந்து நாகரிகம் பேணிய சைவப்பெரியார்’, யாழ்ப்பாணம் நாவலர் நூற்றாண்டு விழா மலரில் (1979) ‘நாவலர் பணியின் வைதீக அடிப்படைகள்’, சிவாபம் சிவராத்தீர் சிறப்புமலரில் ‘அண்ணவின் அருஞங்கு கோவங்கள்’, சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைத் தொகுப்பில் (1985) ‘மீமாஂசா தரிசனம்’, புங்குடுதீவு வீரகத்தீப் பிள்ளையார் கோவில் கும்பாலிஷேக மலரில் (1989) ‘வைதீக மரபும் ஆகம மரபும்’, திருநெல்வேலி தலங்காவற் பிள்ளையார் கோவில் மகாகும்பாலிஷேக மலரில் (1989) ‘பூஜையில் உபசாரங்கள்’, பண்டிதமணி நினைவு மலரில் (1989) ‘பண்டிதமணியின் தத்துவங்கள்’, கோவாலம்பூர் பூங்குந்தசவாமி கோவில் மகா கும்பாலிஷேக மலரில் (24.03.1997) திருக்கோவில் வழிபாடு, மிருத்யுஞ்ஜய மந்திரம், வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களை வேதமெனப் பேற்றுவோமாக! (பிரசரங்கள்) எனும் தலைப்புக்களில் தமிழ்மொழியிலும், *A Study of the Kartikeya Cult as reflected in the Epics and Puranas (University Review Vol XIX. No.2 Oct 1961; The Vedic Yajna and Puranic Tapas - Anjali Prof. O.H.DeA Wijayasekara Felicitation Volume 1970; Temples and Rituals, (Paper) Seminar on Siva Temples and Rituals, Organized by The Kuppuswami Sastri Research Institute, Madras-1983; A Study of the Epic and Puranic Ritual Traditions, Seminar - Kuppuswami Sastri Research Institute, Madras - 1985;* எனும் தலைப்புக்களில் ஆங்கில மொழியிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றைவிட பல நூல்களில் ஆசியுரை, அணிந்துரை, நூன்யுகம், முன்னுரை, சிறுபுரை என பல்வேறு நிலைகளில் ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. பேராசீரியர் குருக்கள் நவாலியுர் சேர். நடராஜனின் வடமொழி இலக்கிய வரலாறு (செம்மொழிக்காலம்) நூலின் உருவாக்கத்திற்கும் பெரிதும் உதவியுள்ளார்கள்.

உரைகள்

வட இலங்கை சம்ஸ்கிருத சங்கம் (North Ceylon Sanskrit Association) 17.01.1953 இல் மதிப்புக்குரிய திருவாளர் ச. நடேசன் தலைமையில் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற முதலாவது சம்ஸ்கிருத மகாநாட்டில் சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்கள் பற்றி உரையாற்றிய பேராசிரியர் குருக்கள் அறுபதுகளில் சம்ஸ்கிருத இலக்கியங்கள் பற்றி இலங்கை வாளினாலியில் தொடர்ச்சியாக உரை நீகழுத்தினார்.

உயர் மாநாடுகள்

காமகோடி பீடாதிபதியின் விசேட அழைப்பின் பேரில் சில்பப் சதஸ், சென்னையில் 1976இல் நடைபெற்ற அனைத்துலக இந்து மகாநாடு ஆகியன வற்றில் பங்குகொண்ட பேராசிரியர் குருக்கள் 1977இல் பேராசிரியர் T.M.P. மகாதேவன் தலைமையில் மலேசியாவில் நடைபெற்ற இந்து மகாநாட்டில் ஆய்வுறையை நீகழுத்தியதோடு பல அரசுகளுக்கும் தலைமை தாங்கி கௌரவம் பெற்றார்கள். அத்தோடு 1978இல் உலக இந்து மகாநாட்டில் இலங்கைக்கான செயலாளராகவும் இருந்து வந்துள்ளார்கள். மலேசியாவில் மதுரை பல்கலைக் கழக சம்ஸ்கிருத பேராசிரியர் டாக்டர் கோ. சுந்தரமூர்த்தி தலைமையில் பல அரசுகளில் உரையாற்றியும் உள்ளார்கள்.

இலங்கை கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சின் இந்து சமய பாட ஆலோசனைக் குழுவில் 1976 - 1985 வரையில் அங்கம் வகித்த பேராசிரியர் குருக்கள் இலங்கைப் பரீட்சைத் தீண்ணக்களத்திலும் அப்பரீய சேவைகள் பலவற்றை வழங்கிவந்துள்ளார்கள்.

மணிவிழா

கொழும்பு ராமகான சபையினரால் 1976இல் இந்து நாகரிகத் துறைப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றதையொட்டியும், மணிவிழாவையொட்டியும் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலும், பத்திரிகையாளர் சமூகத்தி னரால் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் 1981இலும் விழாக்கள் எடுக்கப்பட்டுப் பாராட்டப்பட்டார்.

உலகப்பயணம் செய்யும் வேளைகளில் பேராசிரியர் குருக்களை மரணவர்கள் அவர்களை கண்டாலில் டெரான்டோ நகரில் 1997இலும் ஐக்கிய இராச்சியம், இலண்டன் நகரில் 1998இலும் வரலேற்புகளும் பாராட்டுகளும் அளித்து கொள்வித்தனர்.

பேராசிரியர் குருக்கள் தமது மணிவிழாவின் போது பத்திரிகையாளர் சமூத்தினரிடம் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக் கலைக்கூடம் ஒன்று மிகவிரைவில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என தமது மனத்துட்கீட்டாக செயற்றிட்டதையும் அபிவாசனையையும் வெளிப்படுத்த அவர்களை கணவை நன்வாக்கும் பணியாக

அவர்களின் மாணவர்களும், ஜக்கிய இராச்சியத்தில் இந்து ஆலய அறங்கங்களில் இருப்பவர்களும், சைவ அபிமானிகளும் இணைந்து இந்து நூதன சாலையுடன் கூடிய கலைக்கூடத்தினை (Hindu Museum and Art Gallery) இலண்டன் மாநகரில் அமைப்பதற்கு செயற்றிட்டங்களை செயற்படுத்தி வருகின்றனர்.

சமூக சேவை

தமது கற்பித்தற் பணியாலும் ஆராய்ச்சித் திறனாலும் இந்தியர் இலங்கையோடு மட்டுமல்லது உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் உள்ள பல பேரறிஞர்களோடு ஆராய்ச்சி நிலையில் தொடர்பு கொண்டு விளங்கும் பேராசிரியர் குருக்கள் பிராமண சமாஜம், அகில இலங்கை பிராமண குருகேவா சமூகம், சிவானந்த குருகுலம், அகில இலங்கை சிவப்பிராமண சங்கம் முதலான பல அமைப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்க அங்கத்தவராக இருந்து அளப்பரிய பணியாற்றியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆய்வு நிறுவனம், நல்லூர் சிவன்கோவிலில் இயங்கிவரும் நியந்தரீ, ஜக்கிய இராச்சியத்தில் இயங்கிவரும் வேதாகமசபா ஆகிய அமைப்புக்களின் போதிகராக இருந்து வழிகாட்டி வந்தவர்.

சுயசரிதம்

அவுஸ்திரேலியாவில் வசீக்கும் திருமதி பாலம் வகுமணனின் தூண்டுதலின் பேரில் பேராசிரியர் குருக்கள் தமது சுயசரிதத்தை (Auto biography) 1998ஆம் ஆண்டு முதலாக எழுதிவந்தார்.

மனைவியின் மறைவு

அறுபது ஆண்டுகளாக இணைப்பியாத தம்பதியினராக வாழ்ந்து வருகையில் பேராசிரியர் குருக்களின் தர்மபத்ன் ஸ்ரீமதி தீர்புரசுந்தரி அம்மாள் தமது 72 ஆவது வயதில் ஆஸ்துமார் மற்றும் மாரடைப்பு நேரியினால் உலகச் சுற்றுலாவின் போது ஜக்கிய இராச்சியத்தில் 1999.10.04இல் தீர்க்கசமங்கலியாக இறையடி சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்காக 1999.11.04இல் நீணவு மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

இறுதிக்காலம்

அம்பிகையின் திருவருட் கீடக்கையுடன் எழுபத்தொன்பதாவது வயதைப் பூர்த்தி செய்து இந்து சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும், அந்தனை சிவாசார்ய சமூகத்திற்கும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கல்விச் சமூகத்திற்கென்றே பணியாற்றிக் கொண்டு நிறைகுடமாக கலங்கரை விளக்கமாக இருந்து வழிகாட்டி வந்த பேராசிரியர் கைலாசநாதகுருக்கள் அவர்கள் 07.08.2000 அன்று இறையடி சேர்ந்தார்.

நினைவு மலர்

பேராசிரியர் குருக்களையும் அவரது சேவைகளையும் கொறவிக்கும் வகையில் ‘கைலாசநாதம்’ எனும் ஆய்வுடங்கலாகீய நினைவுமலர் (Commemoration Volume) வெளியிடப்பட்டது.

ஞாபகார்த்த சபை

‘பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் ஞாபகார்த்த சபை’ 2000.09.24 அன்று நல்லூர் சீவன் கோவிலை தளமாகக் கொண்டு பேராசிரியரின் கல்வி, சமய, சமூக சேவைகளை முன்னெடுக்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும்.

பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் தலைவராகவும், பிரம்மஸ்ரீ ச. பத்மநாபன் செயலாளராகவும், பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீ. கிருஷ்ணானந்த சர்மா பெராருளாளராகவும் விளங்க; செயற்குழு உறுப்பினர்களாக பிரம்மஸ்ரீ ந. சதாசிவ ஜயர், பிரம்மஸ்ரீ இ. குமாரசுவாமி சர்மா, பிரம்மஸ்ரீ சி. இரவீந்திரசர்மா, பிரம்மஸ்ரீ க. இலட்சமண சர்மா ஆகியோர் தெரிவாகி ஆயுட்கால உறுப்பினர்களாக செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

இஞ்ஞாபகார்த்த சபையின் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் இந்துநாகரிகம், சம்ஸ்கிருதம், இந்துத்தத்துவம் ஆகிய பாடங்களைப் பட்டதாரிக் கற்கையில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெறும் மாணவர்களுக்கான பரிசீல் நிதியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடு நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்துவதற்கான நிதியமும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கக்குறித்து வழங்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

நினைவு வெளியீடுகள்

பேராசிரியர் குருக்களீன் நினைவாக ‘கைலாசநாதம்’ எனும் ஆய்வுடங்கல் இச்சபையின் முதலாவது வெளியீடாக 22.10.2000 அன்று வெளியிடப்பட்டது. நினைவு வெளியீடு எனும் தொடரில் பின்வரும் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. 2.பூஷணை யக்ஞ பத்து, பேராசிரியர் குருக்கள் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் 3.என் சரிதம், அஞ்சலிகளீன் தொகுப்பாகீய 4.கைலாசநாதஞ்சலி என்பனவும் வடமொழி இலக்கிய வரலாறு (வைதீக இலக்கியம்), கைவத்திருக்கோயிற் கீர்யைநூறி, இந்துப் பண்பாடு சில சிந்தனைகள் எனும் பேராசிரியர் குருக்களதும், அவர் சார்ந்ததுமான நூல்களும் பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீ. கிருஷ்ணானந்த சர்மா எழுதிய யாழ்ப்பாணத்தில் சம்ஸ்கிருத கல்வியை வளர்த்த நீறுவனங்களும், அறிஞர்களும், இன்னுவில் மஹாவித்துவங்கள் பிரம்மஸ்ரீ மா.த.ந. வீரமணி ஜயரீன் கீர்த்தனா தசகங்கள், வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ தி.கி.சீதாராம சாஸ்திரிகளீன் கீரியா க்ரய பத்து, நடனசபாபதி சர்மா தமிழ் விளக்கத்துடன் எழுதிய ஆபஸ்தம்ப தகன சம்ஸ்காரம் எனும் நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து முன்னேஸ்வரம் வடிவாம்பிகா பஞ்சரத்தீனம், முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீவடிவாம்பிகா சமேத ஸ்ரீமுன்னைநாதசவாமி அந்தாதீக் கீர்த்தனைகள், நல்லூர் ஸ்ரீகமலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீகைலாசநாதசவாமி கீர்த்தனைகள் என்பன தென்னிந்தியா திருவாளர் யாதவன் குழலினரால் இசையமைச்து ஒலிப்பேறையாக 19.12.2003 அன்று வெளியிடப்பட்டது. அத்துடன் நல்லூர் ஸ்ரீகைலாசநாதபூராணம் எனும் ஸ்ரீகமலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீகைலாசநாதசவாமி கோவிலின் கையெழுத்துப் பிரதீயாக விளங்கிய தலபூராணம் 12.11.2010 இல் வெளியிடப்பட்டது.

ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

வாழ்நாட் பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் ஆராய்ச்சி மையம்/நூலகம் (Professor Emeritus Brahmasri K. Kailasanatha Kurukkal Research Center/Library 11.03.2001 அன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பெர. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப் பட்டது).

நினைவுரை

பேராசிரியர் குருக்களீன் நினைவாக முதலாவது நினைவுரை பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் அவர்களால் 2001.07.29 அன்று நல்லூர் சிவன் கோவிலில், சிவாகம மரபுகளும் சமகால சௌல்நூற்றுக்கணும் எனும் பொருளீலும், இரண்டாவது நினைவுரை 18.08.2002 அன்று பேராசிரியர் பெர. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் இலங்கையில் இந்துக்கள் - குடிப்புள்ளியியற் பார்வை எனும் பொருளீலும், முன்றாவது நினைவுரை கலாந்தி மா. வேதநாதன் அவர்களால் 16.08.2003 அன்று சைவவாழ்வியலில் கந்தபூராணம் எனும் பொருளீலும், நான்காவது நினைவுரை பிரம்மஸ்ரீ கா. இரத்தின கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களால் 24.10.2004 அன்று வேதத்தின் நேத்ரம் எனும் பொருளீலும் நல்லூர் சிவன் கோவிலிலேயே நீகழ்த்தப்பட்டன.

நினைவுப் பேருரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிறுவப்பட்ட நீதியத்தீன் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் அவர்களால் 30.08.2016 அன்று சிவாகம மரபில் திருக்கோயிற் பண்பாடு தொன்மையும் சமகால சௌல்நூற்றும் எனும் பொருளீலும், கலாந்தி திருமதி சுகந்தினி சிற்முரளீதரன் அவர்களால் 17.08.2017 அன்று யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்கோயிற் பண்பாட்டில் புரங்களின் சௌல்வாக்கு எனும் பொருளீலும் நினைவுப் பேருரைகள் ஆற்றப்பட்டுள்ளன.

நூல் வெளியீடுகள்

பேராசிரியர் குருக்களது சிவாகமம் சார்ந்ததும் வெளிவராததுமான பத்ததி நூல்கள் பல நூல்வடிவம் பெற வேண்டியவையாக விளங்குகின்றன.

அந்தீவையில் தென்னிந்தியா தமிழியல் நிறுவனம் வட்டமொழி இலக்கிய வரலாறு (வைதீக இலக்கியம்) நூலை பதிப்பித்துள்ளதை குறிப்பிட்டதுக்கது. முன்னேஸ்வர தேவஸ்தான வெளியீடாக ஸ்ரீசண்மைக்ஞ பத்ததி, ஸ்ரீசக்ரபுஜா ப்ரயோகம், வகுப்ரீசக்ர பூஜா ப்ரயோகம் என்பன வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்துக்கலாசார அலுவல்கள் தீணைக்களம் 2013இல் சம்ஸ்கிருத இலகுபோதும் இரண்டு பாகஸ்களையும் இணைத்து வெளியிட்டுள்ளது. நீயந்தரீ வெளியீடாக சம்ஸ்கிருத கீர்த்தாக்ஷர இலகுபோதும், 2015இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

நிறைவேரா

காலந்தேரூறும் அளப்பரீய சேவையாறிறிய பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைவாசநாதக்குருக்கள் அவர்களது கல்வி, சமயம், சமூகம், சமூகமேம்பாடு, மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, கீர்ணைய மற்பு போன்ற பல்வேறு பரிணாமத்தில் விளங்கும் ஆனுமைகள் எமக்கு என்றும் வளமுட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. இப்பெருந்தகையின் பல்வேறுபட்ட பரிணாமங்களையும் அழியாது பாதுகாக்க வேண்டியது மாணவர்களாகிய எங்களது தலையாய பணியாக அமைகின்றது.

—

நீயந்தரீ வைதீக இலக்கிய பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைவாசநாதக்குருக்கள் அவர்களது கல்வி, சமயம், சமூகம், சமூகமேம்பாடு, மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, கீர்ணைய மற்பு போன்ற பல்வேறு பரிணாமத்தில் விளங்கும் ஆனுமைகள் எமக்கு என்றும் வளமுட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. இப்பெருந்தகையின் பல்வேறுபட்ட பரிணாமங்களையும் அழியாது பாதுகாக்க வேண்டியது மாணவர்களாகிய எங்களது தலையாய பணியாக அமைகின்றது.

நீயந்தரீ வைதீக இலக்கிய பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைவாசநாதக்குருக்கள் அவர்களது கல்வி, சமயம், சமூகம், சமூகமேம்பாடு, மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, கீர்ணைய மற்பு போன்ற பல்வேறு பரிணாமத்தில் விளங்கும் ஆனுமைகள் எமக்கு என்றும் வளமுட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. இப்பெருந்தகையின் பல்வேறுபட்ட பரிணாமங்களையும் அழியாது பாதுகாக்க வேண்டியது மாணவர்களாகிய எங்களது தலையாய பணியாக அமைகின்றது.

நீயந்தரீ வைதீக இலக்கிய பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைவாசநாதக்குருக்கள் அவர்களது கல்வி, சமயம், சமூகம், சமூகமேம்பாடு, மொழி, இலக்கியம், வரலாறு, கீர்ணைய மற்பு போன்ற பல்வேறு பரிணாமத்தில் விளங்கும் ஆனுமைகள் எமக்கு என்றும் வளமுட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. இப்பெருந்தகையின் பல்வேறுபட்ட பரிணாமங்களையும் அழியாது பாதுகாக்க வேண்டியது மாணவர்களாகிய எங்களது தலையாய பணியாக அமைகின்றது.

தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி,
கலாநிதி, பிரம்மபூர் கா. கெலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களின்
சம்ஸ்கிருதமொழி ஆனாமைகள்
(அரிய ஆவணங்கள்)

श्री वडिवाम्बिका पञ्चरत्नम् ।

१. श्री विद्यामरुणं परां भगवतीं जाज्वल्यमानप्रभां
लावण्येन निरन्तरं स्तृतवपुः शोभाविशेषान्विताम् ।
मन्दस्मेर वशीकृतत्रिभुवनां भास्वत्कपोलद्वयां
तां देवीं वडिवाम्बिकां प्रतिदिनं वन्दे जगन्मातरम् ॥

प्रौढित्तेतयिऩेण इ॒लंकुंचैवप्पु नै॒रुत्तेगेण, पै॒कवतीये पे॒रु
मा॒ट्टिये, पै॒णपै॒णक्कुम् कै॒रणे छौ॒ली॒लै॒चि नै॒रूपगेण, इ॒तै॒ यिन्नै॒रुत्ति॒ त्रै॒रुमेणै॒
ए॒स्कै॒न्नुम् वा॒री इ॒रैरुत्ति॒ उ॒टै॒लै॒ वै॒नै॒प्पु॒ मै॒क्कै॒गेणै॒ पु॒न्नै॒रुपै॒गेणै॒
मू॒बै॒लै॒कै॒न्कै॒गेणै॒त् तै॒न् वै॒यै॒रुत्तै॒वै॒गेणै॒ मै॒न्नै॒ छौ॒ली॒लै॒क्ष्मि॒ इ॒रुकै॒न्नै॒स्कै॒
वै॒ष्वाम्पै॒कै॒यै॒ उ॒लै॒कै॒नै॒यै॒ अ॒नुै॒तै॒नै॒मू॒म् पै॒रुरु॒रु॒ वै॒नै॒स्कै॒कै॒रु॒गम्.

२. क्षिप्रं भक्तवरप्रसादनपरां कारुण्यपूर्णक्षणां
नासामौक्तिभासुरां सुचुबुकां मांगल्यभूषोज्वलाम् ।
भङ्गानां त्रितयेन शोभिततनुं सौन्दर्यमूर्ता॒ शुभां
तां देवीं वडिवाम्बिकां प्रतिदिनं वन्दे जगन्मातरम् ॥

विरुद्धं अद्यगर्कालुक्कु वरम् तरुवाणेण, करुणेण वै॒रुयम् इ॒रु
कै॒न्नै॒तै॒यै॒वै॒णेण, मू॒क्कुत्तै॒ यिन्नै॒ वै॒नै॒स्कै॒पै॒वै॒णेण, अ॒मु॒क्कु बै॒रुली॒न्तै॒
कू॒म्पै॒यै॒ नै॒रुद्धै॒ उ॒टै॒यै॒वै॒णेण, त्रै॒रुमासै॒कै॒यम् वै॒नै॒कुम् नै॒रुणेण
अ॒न्नै॒तै॒वै॒णेण, मू॒न्नै॒ वै॒नै॒वै॒कै॒ ए॒न्नुम् त्रै॒रुपै॒कै॒ नै॒रुली॒वै॒कै॒ बै॒रुली॒यम्
त्रै॒रुमेणै॒ वै॒नै॒प्पु॒ मै॒क्कै॒गेणै॒, अ॒मु॒क्कुत्तै॒ त्रै॒रुट्टि॒ उ॒रुवै॒कै॒ वै॒ष्वाम्पै॒कै॒यै॒
बै॒रुरु॒वै॒णेण, छौ॒ली॒लै॒चि॒ नै॒रूपै॒वै॒णेण, उ॒लै॒कै॒नै॒ वै॒ष्वाम्पै॒कै॒यै॒ अ॒नुै॒तै॒नै॒मू॒म्
पै॒रुरु॒रु॒ वै॒नै॒स्कै॒कै॒रु॒गम्.

३. सिन्दूरेण सहस्रनामनुतिभिर्भूदेव बृन्दार्चितां
सर्वाभीष्टफलोपलब्धिमुदितैर्भक्तैः कृतज्ञपैः ।
एकीभूय विभिन्नदर्शनपरैर्भक्त्या समाराधितां
तां देवीं वडिवाम्बिकां प्रतिदिनं वन्दे जगन्मातरम् ॥

மஞ்சன் தோய்ந்த குங்குமத்தினால், ஆயிரம் தீருநாயம் தனித்தனி கூறும் துதிகளால், அந்தணர் குழாத்தினால், அருச்சிக்கப் பெறுபவனை தத்தம் விருப்பம் கைவரப்பெற்று களீப்பு மிகுதியுற்ற பரசமயத்தவர்கள் (ஆண்டுத் தீருவிழாவின் போது) ஒருங்கி குழுமி பக்தியுடன் போற்றி வணங்குகிறேன்.

**4. सायाहे नवरात्रिषु प्रतिनिशं सिंहासनेशोभने
राज्ञींतामुपविश्य शासनपरां श्रीविद्ययोपासिताम् ।
प्रातः कल्पितमज्जनां सुविहितैः स्नानोचितैर्व वस्तुभिः
तां देवीं वडिवाम्बिकां प्रतिदिनं वन्दे जगन्मातरम् ॥**

நவராத்திரீ தினங்களில் காலை நேரம், விதிப்படி தீருமஞ்சனத்துக்குரீய பெராஞ்களால் வரிசையாக நீராட்டப் பெறுவாள். மாலை வேண்களில் அழுக பொலியும் சீம்மாசனத்தில் கொலுவீற்றிருந்து பக்திபூர்வமாக ஸ்ரீவித்யா மந்திரங்களால் உபாசிக்கப் பெறுவாள். உலகன்னை வடிவாம்பிகையை அனுத்தினமும் போற்றி வணங்குகிறேன்.

**5. विघ्नेशादिसमस्तदैवतगणैश्चण्डेश्वरांतैर्वृतां
श्रीचक्राश्रितगर्भगोहनिलये मुन्नेशनाथश्रिताम् ।
श्रीमुन्नेश्वरमध्यगां शिवयुतां शत्यैक्यतत्वामिकां
तां देवीं वडिवाम्बिकां प्रतिदिनं वन्दे जगन्मातरम् ॥**

விக்னேசுவரர் முதல் சண்டேகவர் ஈராக எல்லாத் தெய்வங்களும் புடைசூழ வீற்றிருப்பவனை, ஸ்ரீசக்கர மேருயந்திரம் விளங்கும் கருவறையில் நடுவண் முன்னைநாதரை மருவி நீற்பவனை, ஸ்ரீமுன்னேசுவர கிராமத்தின் மத்தியில் உறைபவனை, சிவனுடன் ஒன்றினைந்தவனை, சிவசக்தி ஜக்யத்துவத்தை தன் அமைப்பால் உணர்த்தி நீற்பவனை, உலகன்னை வடிவாம்பிகை அனுத்தினமும் போற்றி வணங்குகிறேன்.

(ஸ்ரீவடிவாம்பிகா பஞ்சாத்தீனம் எனும் இத்தோத்திரம் முன்னேஸ்வரம் ஸ்ரீவடிவாம்பிகை அம்பாள் மீது 1971ஆம் ஆண்டு சாரதா நவராத்திரீ காலத்தில் பாடப்பட்டது.)

कन्याकुमारी पञ्चरत्नम् ।

१. उद्घानुसहस्रोचिरुचिरां पूर्णं दु चन्द्राननां
 कारुण्यान्वित वीक्षणाद्भूतरसां मन्दास्मितां भासुराम् ।
 वामे कट्यवभिपाणिमितरेणात्तक्षामालां शुभां
 तां देवीं तपसा विभावितनुं कन्यां कुमारीं भजे ॥

உதிக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான சூரியர்களின் ஒளீய நீகர்த்து காந்தியடையவரும் பூர்ண சந்தீரனை ஒத்த முகத்தையடையவரும் கருணை நீறைந்த பார்வையையடைய அற்புதமானவரும் புன்சீப்பையடையவளாக பிரகாசிப்பவரும் கையை தொடையில் தரித்தும் வலது கையில் அகூமானால் தரித்து விளங்கும் மங்களகரமானவருமாகிய அந்த தபத்தினால் ஒளி விடுகின்ற உடலையடைய கன்யாகுமாரீ தேவியை வணங்குகின்றேன்.

२. कोटौ दक्षिणभरतस्य विलसद्वास्वत्तमे मान्दिरे
 मध्ये सागरयोः समागमेन सननं पूजत्वमापन्नयोः ।
 स्थित्वा सन्ततसत्तु तीत्रवियमां संपत्रकार्यामुमां
 तां देवीं तपसा विभाविततनुं कन्यां कुमारीं भजे ॥

தென்னிந்தியாவின் கோடியிலே விளங்குகின் மிகவும் ஒளிபொருந்திய ஆலயத்தில், இரு சமுத்தீரங்களின் மத்தியில் எப்பொழுதும் ஒன்று சேருகின்ற இரு சமுத்தீரங்களினாலும் முஜிக்கப்படுகின்ற செல்வமுடையவரும், எப்பொழுதும் மிகவும் தீவிரமான தபத்தினை செல்வமாக உடைய உழையாக விளங்குபவருமாகிய அந்த தபத்தினால் ஒளி விடுகின்ற உடலையடைய கன்யாகுமாரீ தேவியை வணங்குகின்றேன்.

३. अज्ञानेन जना वदान्ति भवतीं श्रीकण्ठहस्तार्थीनीं
 तं प्रामुं तपसा सदा जनयितुं तुष्टिं तपःकुर्वतीम् ।
 सर्वेषामपि भारते निवसतां भूत्येकलक्ष्यामतः
 तां देवीं तपसा विभाविततनुं कन्यां कुमारीं भजे ॥

அறியாமையினால் மக்களால் பேசிப்படுபவனும் பகவதியான ஸ்ரீகண்டரது கையை தீருப்திப்படுத்துபவனும் இந்தீஸ்லையைப் பெறின் கொள்வதற்காகவே எப்போழும் தபத்தினால் மூற்பதற்கு பாரத தேசத்தில் இருக்கின்ற அனைவருக்கும் செல்வத்தின் ஒரேயடையாளமாக விளங்குபவனுமாகிய அந்த தபத்தினால் ஓளியை விடுகின்ற உடலையுடைய கன்யாகுமாரீதேவியை வணக்குகின்றேன்.

4. ஸ்ரீகண்டர் விலேபனே மலயே ஸ்ஜான பக்ஸ்ய வை
஦ாஹஸ்யோபஶமாய தீவிர தபஸோ ஦ிவ்யதி தத்தீ ஹி தத் ।
ஸ்ரீராமராஷ்வரி஭ூஷிததனு ஶத்யோபசாரக்ஷமை:
தாந் ஦ேவீ தபஸா வி஭ாவிததனு கந்யா குமாரீ ஭ஜे ॥

மலையரசன்மகளே! எல்லா அங்கங்களிலும் வாசனைத் தீரவியங்களால் பூசப்பட்டதன் காரணமாக சேறுபோன்று விளங்கும் உடலையுடையவளே பிரிவுத்தாபத்தை நீக்குவதற்காக கடும் தபத்தினால் அத்தகைய குளிர்மையை நீக்குபவனும் எல்லா ஆபரணங்களினால் அணிந்த உடலையுடையவனும், ராஜ் உபசாரங்களை பொறுமையுடன் ஏற்பவனுமாகிய அந்த தபத்தினால் ஓளிவிடுகின்ற உடலையுடைய கன்யாகுமாரீ தேவீயை வணக்குகின்றேன்.

5. மந்஦ஸ்ரெதயாக்டாக்ஷாவிலஸ்தாஸா ஸமுத்தேஜித
ஜாஜவல்யப்ரभயா வி஭ூஷிதமஹோதாஹோபஶாந்திக்ஷமம் ।
நாஸாமௌத்திகமார்த்திநாஶகுஶலம் ஧த்ஸே ஸ்஫ுரத்ரக்
தாந் ஦ேவீ தபஸா வி஭ாவிததனு கந்யா குமாரீ ஭ஜே ॥

புன்சீப்பினாலும் கடைக்கண்பார்வையினாலும் ஓளிருகின்ற தேஜஸ்லையையுடையவனும் ஓளிருகின்ற ஓளியினால் அணிந்திருக் கின்றதும் பெரும் துன்பங்களையெல்லாம் அமைதி கொள்ளும் படியாகத் தனிப்பவனும் முக்கீன் முத்து முக்குத்தீயின் ஓளியினால் மனக்கலக்கத்தை நீக்கும் அளவிற்கு வைக்கப்பட்ட ஓளிருகின்ற நுகஷத்தீரம் போன்று விளங்குபவனுமாகிய அந்த தபத்தால் ஓளிவிடுகின்ற உடலையுடையவளாகிய கன்யாகுமாரீ தேவியை வணக்குகின்றேன்.

(கன்னியாகுமரீ பஞ்சரத்தினம் எனும் இத்தேரத்தீரம் தென்னிந்தீயா கன்னியாகுமரீ அம்பாள் மீது 1972இல் பாடப்பட்டது.)

श्रीगुरु पञ्चरत्नम् ।

1. श्रीविद्या विहितोपदेशनरतः शान्तस्वरूपः शिवः
 कारुण्यान्वितवीक्षणेन लसता नेत्रद्वयं वोज्वलः ।
 संचारेण निजांग्रिणा सकरुणं पूतः कृतो भारतः
 कामक्षीश्रितकामकोटिनिलयः पूज्यं गुरुं तं भजे ॥

चौरप्पुर्प बेर्र भूैवित्यग उपतेचत्तील चौरन्तवलरुम् शोन्त
 वष्टिवमगनवरुम् मंसकलाकरमगन तेगरूरूमृतयवलरुम् करुणेण बिगरुन्तीय
 पगरूवयिन्स चौरप्पगाल छौरीरुक्तिन्ऱ इरुक्तिकलाण युतेयवलरुम्, तनतु
 ताल्लुतेयगकवे करुणेण्युतेन पारततेचम एक्कुम करूरी वरुपवलरुमगक्तिय
 कगमगक्तियेष्च सरणेण्टत कगमकोग्द नैलेयत्तिनारुक्तुम वण्क्कुक्तत्तक्क
 (ब)ज्जक्तुगुरु शन्तीर्चेकरेन्तीर सरस्वतीयेन्नुम बेयर्तास्क्तिय) तुरुवव
 वण्क्कुक्तिन्ऱेन्न.

2. प्रायेणाश्रितदक्षिणः शशिभूतो मूर्ति च तां धारयन्
 मौनेनैव समस्तदेशनविधिं धत्ते भवान् लीलया ।
 कर्तव्यं खलु नास्ति यद्यपि महत् तीव्रं तपः संचरन्
 कामाक्षीश्रितकामकोटिनिलयः पूज्यं गुरुं तं भजे ॥

इयल्पगकवे आगुमे नैरेन्तवलरुम्, शन्तीरणेन्त तरीत्तिरुक्तिन्ऱ
 अरूत्तीयगक्तिय चिवन्निन्स बेयर्यरेये तास्क्तियिरुप्पवलरुम् मेणेन्तीन्गलेये
 एल्लग इट्स्कलीलुम् इट्म्पेपरुक्तिन्ऱवर्त्तर अर्लन्तवलरुम् अवर्त्तर
 बेयल्लग्म विणेयाट्टगकवे तास्क्ति नैर्त्किन्ऱ पकवान्नुम एतु चेय्यत्तक्तक्तु
 एतु चेय्यत्तक्तक्तु एन्पत्तेन नूस्करीन्तवलरुम् अत्तन्गलेये बेपरुन्तवल-
 म्यियरूपवलरुमगक नृत्यगुक्तिन्ऱ अन्त कगमगक्तियेष्च सरणेण्टत कगमकोग्द
 नैलेयत्तिरुक्तुम वण्क्कुक्तत्तक्क (ब)ज्जक्तुगुरु शन्तीर्चेकरेन्तीर सरस्वती
 येन्नुम बेयर्तास्क्तिय) तुरुवव वण्क्कुक्तिन्ऱेन्न.

3. श्रीकण्ठो गरलं धरन्निजगले लोकानरक्षत्पूरा
 क्षेमार्थं जगतो भवानभजत काश्यं स्वदेहार्पितम् ।
 त्यागन्पुष्टिकरस्व भोजनविधेरस्माकृतादादरात्
 कामाक्षीश्रितकामकोटि निलयः पूज्यं गुरुं तं भजे ॥

ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனாகிய சிவபெறுமான் முற்காலத்தில் உலகைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்காக தனது கழுத்தில் விஷத்தைத் தாங்கியிருந்தவர் தாங்களோ உலக நன்மையின் பெருட்டு வணக்கத்தக்க தெய்வமாக தனது உடலில் காவிதரித்திருக்கின்றார். துறவாகிய தீயாகத்தினால் புஷ்டியைப் பெற்றுக்கொள்வீராக. (எமக்கு) உணவளீத்த மேன்மையினால் நாம் நன்றிக் கடனுடைய வராகின்றோம். அந்த காமாக்ஷியை சரணடைந்த காமகோடி நீலையத்திலிருக்கும் வணக்கத்தக்க (ஜெகத்துரு சந்தீரசேகரேந்தீர சரஸ்வதி யெனும் பெயர்தாங்கிய) குருவை வணக்குகின்றேன்.

4. ஆஸ்தாத் ஖லு மாதுசூதநபர் ஜானந்தீ தாத பர்

மாதுஜானவி஧ௌ ஗ுருவராத்காவா ஗ாதிர்வத்தே ।
ஶ்ரீவி஦்யா ஜாதாஂ ஗ுரோ கருணயா மஹ் பிரதா புரா
காமாக்ஷிதகாமகோடினிலய: பூஜ்ய ஗ுரு த் ஭ஜे ॥

வேதங்களின் வழி தாய்போன்று வழிப்படுத்துவதில் சிறந்தவரும் தந்தை போன்று அறிவிற்சிறந்தவரும், தாயற்றின் மேன்மையினால் குரு எனும் உயர்ந்த நீலையில் எத்தகைய நீலை விளங்குகின்றதோ அவ்விதமே ஸ்ரீவித்தையின் உலககுருவாகவே கருணையுடன் முன்பு எமக்களித்தவருமாகிய அந்த காமாக்ஷியை சரணடைந்த காமகோடி நீலையத்தினருக்கும் வணக்கத் தக்க (ஜெகத்துரு சந்தீரசேகரேந்தீர சரஸ்வதி யெனும் பெயர்தாங்கிய) குருவை வணக்குகின்றேன்.

5. ஬्रஹ்ம ஧ரணாநியோஜநதயா விப்ரஞ்சதே: பாठநே

஧ர்மஸ்ய ஶ्रுதிசோடிதஸ்ய ஭ரணாட् விஷ்ணுஹ் ரக்ஷாபர: ।
அஜானஸ்ய விநாஶகஸ்தோபுரமிசூர்த்தித்ரய் ஬்ரஹ் தத்
காமாக்ஷிதகமாலோடினிலய: பூஜ்ய ஗ுரு த் ஭ஜே ॥

பிரம்மத்துவத்தை அந்தணர்களீடமிருந்து பாடங்கேட்டு கற்றதனுடாக தன்னிடம் தாங்கி இணைத்தவராகவும், தர்மத்தையும் சுருதியின் இயல்பினாலும் அவற்றைத் தாங்கி பாதுகாப்பதாக விஷத்தைவாகவும், அஞ்ஞானத்தை அழிக்கும் சிறப்புடன் விளங்கும் சிவனாக இருந்து த்ரீமூர்த்தி எனும் முன்று மூர்த்தி வடிவமுழுடைய பிரம்மமே வடிவமான அந்த காமாக்ஷியை சரணடைந்த காமகோடி நீலையத்திலிருக்கும் வணக்கத்தக்க (ஜெகத்துரு சந்தீரசேகரேந்தீர சரஸ்வதி யெனும் பெயர்தாங்கிய) குருவை வணக்குகின்றேன்.

(குருபஞ்சரத்தினம் எனும் இத்தோத்தீரம் காஞ்சி காமகோடி பீடாதீபதி சந்தீரசேகரேந்தீர சரஸ்வதி சுவாமிகள் மீது 1974ஆம் ஆண்டு பாடப்பட்டது.)

श्रीगुरुभ्यो नमः

1. गुरो ध्यानकाले भवान्या हि मूर्त्तौ
भवत्सक्षम रूपं सदाहं समीक्षे ॥

कुरुमणिये, एन्न कुलदीतयल्लगा अम्पिकेयेयत त्रियगणीकुम वेणेल
पवगणीयिऩ त्रिकुक्केगेलत्तील तस्कन्न तेगर्रहत्तीनेये एन्ऱुम
काण्णुकिऩ्ऱेण.

2. गुरुः सा हि मूर्त्तिः सहस्रे च नाम्नाम् ।
सदा कीर्त्यमाना विभाति प्रशास्त्री ॥

कुरुवेल अवलं वाटिलिण (मरु) तेगर्रहम. अवलीन्न आयिरन्त त्रिकुरुगमत
तेगुकुत्तीयिल पगरगयणम नीकमुम वेणेलियेल्लगाम कुरुमुरत्ती एन्प्पेपयर्कुटि
अर्लिवरुत्तुम चीरन्त कुरुवाक अवलं त्रिकमुकिण्ऱगाल.

3. ज्ञान प्रदाय गुरवे विमिरान्तकाय
सीताभिधाय हितरामनिजाह्वयाय ।
अध्यापनात्पवर संस्कृतवर्धनाय.
तस्मै नमः सतत सं श्रित यत्कर्त्रे ॥

अर्लिवेच चीरप्पुर वामुकुपवारुम, (अर्लियाय) इरुणेल
अफ्फित्तेगुप्पेपवारुम, चीत्तरागम नगममुत्तेयवारुम, पेगतणेयागल चीर्य
चमल्लकुरुत्तेव वालरक्क इत्तेयेफ्ल्लगप्प बेगुमयर्ची मेर्लिकेगण्णू
अप्पेपगुन्तत्तेकक्कु वाणक्कम.

4. उत्कृष्टभारत सुसंभव भाविताय
वीणाग्रधत्तवगरे स्थिरवासनाय
अत्रत्य शिष्यकृत पुण्य फला श्रयाय
विद्यार्थि संशयनिरासनकौशलाय ॥

சிறந்த பராத பூமியிற் பிறந்ததனால் பரிசுத்தம் வாய்ந்தவரும், யாழ் நகரைத்தும் நீரந்தரமான உறைவிடமாக உடையவரும் இங்குள்ள மாணவர்களீட்டிய புண்ணியத்தின் பெறுபோக விளக்குபவரும் கல்வியை நாடுபவரீன் சந்தேகங்களைக் களைவதில் தீரமை தேர்யந்தவருமான குருநாதருக்கு வணக்கம்.

5. வாணி ஭வத்து விலாஸமாசா

குதிருப்பு நீரந்தரமாக விலாஸமாசா ।

கீர்வாணவாக்யல்லிதோவரணை ரலஷ்

மா஧ுர்யமேவ வஹதி த்வயி ஭ாषமானே ॥

தங்கள் வதனத்தில் உறைவதனால் கலைமகள் ஓளிர்ந்து பெருவிவு மிக்கு விளக்குகின்றார்கள். வேறொங்கும் போகும் ஆற்றல் அற்றவளாய் தங்களையே நீரந்தர உறைவிடமாகக் கொண்டுறை கின்றார்கள். இதனாற்றான் தங்கள் உரை நீகழ்த்தும் போது மட்டுமே சம்ஸ்கிருத மொழியின் அழகான உச்சரிப்பினால் வேறொங்கும் பெறப்படாத இனிமை பெருக்கெடுத்தோடுகின்றது.

6. ஶृङ्खரः கविताविमर्श ஸமயे ஹாஸ்க்ய ஸ்மாஷணे

வீரः ஶक்தி஭ृతா கृतப்ரஹரणोद்஦ேஷேऽஸுரध்வஸ்திநா ।

ரோஷः ஸத்யபத்ஶயதௌ ஭யரஸோ ஦ுष்டேஷு காருப்பதா

ஶிஷ்யேஷு ஸ்மயதாந்யஶஸ்த த்தரிதேऽஸ்தானோ ஹிகுத்ஸாரஸः ॥

(காளீதாசன் முதலிய கவிகள் புனைந்த) கவிதைகளை வியர்சிக்கும் வேளை சிருங்காரம், உறையாடும் வேளை ஹாஸ்யம், அசுரரை வேற்றுத்த வேவவனால் (குருநுடன்) நீகழ்த்தப்பட்ட போன்ற (தோத்தீர்வுகள் பாட) முழுக்கும் போது வீரம் உண்மை வழியிலிருந்து நழுபுபவர்களீட்டு கோபம் துட்டர்களீட்டு பயம் மாணவர்கள் மாட்டு இரக்கம், தன் பெருமை பற்றி உணர்ந்து தற்பெருமை பேசாப் பண்பு மிகுதியால் அயலார் தம்பிப்பெருமை பேசக்கேட்குமிட்து என்னிடம் இப்பெருமையுண்டா என நீகழும் ஆச்சரியம் (ஒரு வகையிலும் எவ்வரைக் குறித்தேனும் நீகழாதால்) இடம் பெறாத வெறுப்பும்

7. ஭க்தி: ஷமுக்னாத பாடகமலே மோக்ஷப்ரானக்ஷமே

நித்ய ஸக்திவி஧த் பூஜனவி஧ௌ பாபாநுத்தௌ படௌ ।

ஸத்ய ஬்ரஹ்மணி கிந்சித்தமநஸः ஶாந்தை ஸஸாஸ்வாடனா

ஶாஸ்வாத்தா: ஸகலா ரஸா ஖லு ஸம் த்வயேவ ஸுஸ்஥ாபிதா: ॥

மேர்ச்சந்தர வல்லதும் பரப்பகளைவதில் வல்லமை வாய்ந்ததுமான ஒண்முகநாதப் பெருமானது பாதகமலத்திலும், இடையீடில்லாது எடுபடும் பூஜைமுறையிலும் பக்தி (பூஜை முடிவில்) சுத்யமாக உள்ள மிரமத்தில் வயித்துத் தீயானங்கு செய்வதால் சாந்திச் சுவையின் அதுபவம் இவ்வாறு சாத்தீரங்களீர் கூறப்பட்ட ரசங்கள் யாவும் தங்களீடத்தே சிறந்து ஒருங்கமைந்து விளங்குகின்றன.

8. ஶாஸ்திராக்ரண நகெவலம் மூடுக்குடிநிஷ்ணாத்தா
 காவ்யாநா ரசனே ஸமா நிபுணதா பத்தே பத்தே ததா ।
 பிராவிண்ய மஹதா ஸபாஸு கதனே தத்வார்஥ஸ்தார்த்தா
 ஸ்வாதஞ்சேண விவேசனே ரசனே ஸூக்ஷ்மார்஥ஸ்தார்த்தா ॥

சிறந்த புலமை உயர் பயிற்சியாற் பெற்ற வியாகரணத்தில் மட்டுமன்று உரை நடையிலுஞ்சரி, செய்யுண்டையிலுஞ்சரி காவியங்களை வடிப்பதிலும் புலமை விளங்குகின்றது. பெரியோர் குழுமியிருக்கும் அவைகளில் பேச்ச நீகழ்த்துவதிலும் தத்துவப் பொருள்களை விரித்துரைப்பதிலும், தனக்கே உரித்தான ஆராய்ச்சி முறையிலும், இவற்றையெல்லாவும் கட்டுரையாக வரைவதிலும், இவற்றின் நுணுக்கப் பொருள்களை எடுத்துரைப்பதிலும் தீற்றை (விளங்குகின்றது.)

9. பௌரோஹித்யधுரங்஧ரஶ் ஧ரணீடேவா ஶ்ரயேஷு ஸ்வய
 ஶ்ரீதஸ்மார்த்தவி஧ௌ பூதஸ்பதிஸமோ ரீவேரய் ஦ர்ஶகः ।
 வி஧ேஶாடி ஸம்ஸ்த ஦ைவதாரணீயே ஸ்திரை ஆலயா
 நிதே தேஷு விஶிஷ்டாநநியமே மார்஗ விர்த்தே ஶுभம् ॥

அந்தணர்கள் இல்லங்களில் சிரெளத் நூல்களீலும் மிருதிநூல்களீலும் கூறப்பட்டுள்ள கீர்யைகளை நடத்தி வழிகாட்டுவதில் வியாழபகவானுக்கு ஒப்பானவர். விநாயகர் முதலிய தெய்வங்கள் மிரதிட்டிக்கப்பட்டிருக்குஞ் தேவாலயங்களில் நீத்திய நெமித்தியக் கீர்யைகளை நீகழ்த்தவும் வழிகாட்டி நீற்பவர்கள்.

10. ஸ ஸீதயாடி஭ா஗ ரூட்ராமநாம்஭ாஸுர:
 பிரகृஷ்டாரதே குதேன ஜந்மநா ஸுபாவித: ।
 இஹாகாதோ ஜநுஶாஸநாய ஶிஷ்யாதாஹ ஶாந்தயே
 பிரசாரணாய ஸ்ஸகுதஸ்ய ஶ்ரோதுமிச்஛ுஸ்ஸாடி ॥

சீதாராமன் என்ற தீருநாயகத்துடன் சீறந்து விளங்கும் தாங்கள், சீறந்த பாரத நாட்டிற் பிறந்தனால் பெரும் நிறைவெய்தியவர்கள். மாணவர்களைன் அறிவுத் தாகம் தணிப்பதற்காக படிக்கும் ஆவல்மிக்கோர் மத்தியில் சமஸ்கிருதம் பரப்புவதற்காக இங்கு வருகை புரிந்தீர்கள்.

11. சி஦ம்஬ரேஶ்வராலயस्य ஸन்நி஧ौ ப्रतிஷ்஠िते
ஸமஸ்தவேदஶாஸ்நாக்லாக்லாபமந்திரே ।
மஹாத்மா: ஸுஸ்ஸ்கृதैश் ஦ண்டபாணி஦ிக்ஷிதै:
ப்ரஶஸ்த்஭ாष்ய பாठநாயதோக்தமார்ணாக்ஷணாத् ॥

சிதம்பர நாதனான சூத்தப்பிரான் தீருமுன் நீறுவப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தில் எல்லா அறிவையும் புகட்டும் கலைக்கூடத்தில் தலை சீறந்த மேதையான சிவதாண்டவ தீக்ஷ்த மஹாநுபாவரால் முறைப்படி மஹாபாஷ்டம் பயிற்றப்பட்ட காரணத்தினால்

12. கृதार्थतां पवित्रतां सभासुगुण्यगण्यतां
विशारदां च सारदां प्रशस्तशील संपदम्
शिरोमणिं विभूषणां स्वच्छात्रशास्त्रशास्त्रुतां
स्थिरीकृता इमाः सदा गुरोः प्रसादतोऽविदः ॥

இறவியெடுத்தவர் பெற்றுக்கீரிய பயனையும், பெருந்தூய்யை யையும், அவைகளில் நூற்கண்ணால்கள் மிக்கவர்களாற் கொரவிக்கப் படும் பேற்றினையும், பயன்தரும் புலமையினையும், சீறந்த ஒழுக்கச் செல்வத்தினையும் சிரேரமணி என்னும் தலைசிறந்த அணி கலனையும், தங்கள் மாணவர்களுக்கு அறிவுறுத்துந் தீற்மையையும் இவையனைத்தையும் நிலைபேறுடன் பொருந்தும் வண்ணம் தங்கள் குருநாதரின் தீருவருளைப் பெற்றுயுந்தீர்கள்.

13. ஗ுரो त्वमीश्वस्तमो निराशने विशारदः
पुनः पुनश्च पाठनेन रक्षणे रमापतिः ।
स्वशिष्य वृद्दसर्जने प्रजापतिश्च सृष्टिकृत्
त्रिमूर्तिरूपधारि वस्तु नित्यसच्चिदात्मकम् ॥

குருமணியே இருளை அழிப்பதில் வல்லமை வாய்ந்தவர்கள் தாங்கள் அழித்தற்றெய்வமாகீய மஹேஷவரனே மீண்டும் மீண்டும் பாடச்சுகளைப் படிப்பித்து அரிவு மறந்து போகாது மாணவர்டம் நிறுத்திப் பாதுகாப்பவர். தாங்கள் காத்தற்றெய்வமான விஷ்ணுவே. தாங்கள் புதிது புதிதாக மாணவர் குழாத்தைத் தோற்றுவிக் கீன்றீர்கள். தாங்கள் படைத்தற்றெழுபில் புரியும் பிரமனே முழுமூர்த்தி வடிவத்தை உட்கரந்து தாங்கீ நித்யமாகவும் சுத்தாகவும் விளங்கும் வஸ்துவான பிரமமே தாங்கள்.

14. ஗ுரோஹி பாடபக்ஞஜ் நிஜாஶ்ரயங்குதாஜத:

ஸமீபவर்திநா மயா சகாசதः ஸகாசதः |

கத் சன பிவிஷாஸ்தி நிம்நாந்முखார்ணவா

தபாயி ருடலோலுபேன த் யுரு நமாம்யஹம् ||

குருவின் பாததாமரை தன்னையண்டுவோரீன் அறியாமை (இருள்) களையும் வண்மையுடையது. ஓளி பரப்பி நீற்கும் அதன் அண்மையில் அமர்ந்து, சாஸ்திரங்களான ஆறுகள் பிரவாகித்துப் புகப்பெறும் வாய் எனும் சமுத்திரத்திலிருந்து பெரும் பிரயாசசெய்யுடன் ஆசை மிக்கவனாய்ச் சீறிது பருகினேன். அக்குருமணியை வணக்குகிறேன்.

(குரு ஸ்தோத்திரம் எனும் இத்தோத்திரம் வியாகரண சிரோன்மணி பிரம்மபூந் தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரீகள் அவர்களீனது ஷஷ்டியப்ப பூர்த்தி விழாவையொட்டி 1972இல் பாடப்பட்டது.)

தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி,
கலாநிதி, பிரம்மபூர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களினால் ஆக்கப்பட்டவை

॥ ஸம்பந்தம் ॥

बालानां लघुबोधाय बालोऽहमुद्यतोऽधुना ।

ग्रन्थस्य लघुबोधस्यासमर्थोऽपि निबन्धने ॥

गुरुप्रसादास्पदतया किमसाध्यं भविष्यति ।

आयासेनैव चाल्येन ग्रन्थः परसिमाप्यते ॥

स्वीकृता तन्मुखाद्विद्या तदायत्ता मया पुरा ।

आचाविद्योत्थकौशल्यफलमेतत् स्फुटं हि तत् ॥

विशिष्टगुरुवर्याय श्रीसीतारामशास्त्रिणे ।

समर्पयाम्यहं ग्रन्थं तदधीनमिति स्मरन् ॥

न्यूनातिरेका ये दोषा दृश्यन्ते तत्र तत्र च ।

ते सर्वे मत्कृताः सद्भिः क्षम्यतामनुकंपया ॥

சமர்ப்பணம் - சம்ஸ்கிருத இலக்கிய முதற்புத்தகம் வியாகரண
சிரோமணி தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கு 1959இல்
சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

இலங்கை-போதினீக
ஏவ்வளர்ச்சி முனிசிபல் லிரிவுரை ஆசிரியர்
பிரமஸு. எஃ. கல்யாணசாமி குருக்கள் M. A.
அவர்கள் இயற்றியதை.

ஹாராஜகாலிநாட்டுவொல்லூரைத்
ஸ்ரீவிஷ்ணுநாயாத்துஜீ
வளத்துக்கூவையும் சென்னையூட்டதொறணவுடை
விடுபெறுத்தவூவிஜீ
குவத்துவமூர்த்தக்கூட்டுவிவூய
கூர்யாடைத்துவிதீ
ஸ்ரீவித்தாநாயிவுநாராஜயஜீ
ஸ்ரீதொறணித்துவாநா

உவையைப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி

உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி
உடையாட்டுப்பாட்டுவாய்ச்சி

ஹாராஜகாலிநாட்டுவாஜீ—பாரதாதூரை கோத்திரத்
திட்டத்தவரும், ஸ்ரீவிஷ்ணுநாயாத்துஜீ—ஸ்ரீவிள்லநாத
குடை புத்திரனும், உணவுதெ: விடுபெறுத்தவூவள^ந
து:— கிறக்த அந்தணரான கணபதி (சர்மானின்)
போத்திரனும், சிஜீ:—பிராமணரும், யெற்றதீ:—
ஞகு (பிரராஸ்) போற்றப்படுபவரும், குவத்துவமூ
ர்த்தகூட்டு விவூயவூ குப்புவூ — ஆபஸ்தம்பரு
வாய்மிகில் செல்லும் (அதாவது ஆபஸ்தம்ப சூத்தி
ஏதுப் பின்பற்றும்) ராமகிருஷ்ண அய்யாகுடைய

தூர-பூட்டுமாவர், ஸ்ரீவிநானிவியூராஜயங்கே—
ஸ்ரீ சிங்தாமணி விளாயகருடைய வழிபாட்டில், வாழா
ஸ்ரீதொஹி—எப்பொழுதும் ஈடுபடுபவர்.

வீ—அப்படிப்பட்ட, வோசிவாழ்ரஃ ஶங்கா—
சோமசுந்தரசர்மா, காத்ருவாத்ருவா-உவகம—அன்னை
யிடம்பூண்ட அன்பைச் சுட்டிக்காட்டவல்லதும், ஒராக்
ஒராக்—பார்க்குந்தொறும் பார்க்குந்தொறும், லிவங்
உதா—விண்ணுவகெய்திய, விஶாலாக்ஷி—விசா
லாக்ஷி அம்மையாரை, ஜிகாவயதூ—நினைவுறுத்த வல்
லதுமான, உண்ணாவை—கணேசப்பெருமானுடைய,
உவாவநாவெலி—அர்ச்சனைமுறையாகிய, முந் வன
தம—இந்தநுலை, வாவொயிஷ—மற்றவர்கள் அறி
யும் அவாவினால், விராவை—தொகுத்து, சூழிகெஞா
கை—முதல் சிராத்ததினத்தன்று, ஹக்கிலாக—பத்
தியுடன், பூயயதி—வெளியிடுகிறார்.

ககார கணபதி சகல்ர நாமாநி எனும் நாலுக்கு 1958ஆம் ஆண்டு
வழங்கப்பட்டது.

दीर्घं जानदं शान्तं सदा प्रन्दस्मितान्वितम्
 कैलारप्यापि धामान्तं तं बन्दे शास्त्रपारगम् ॥
 पथुसिक्तौ निर्जीवांग्मि: शास्त्रगमित्तं सूक्ष्मिभिः
 केवलं निजस्ललापाऽज्ञानवर्धनकौशलप् ॥
 अज्ञानतिमिरान्धान्तो लोचनन्यासकर्मणा
 शास्त्रशासनकार्येण यो मुदान्वग्रहीन्पुण्डः ॥
 बन्दे स्मृतिपुराणेषु स्वयं तत्र निदर्शितान्
 शासनाननुरूप्यास्मान्साध्वृत्तपलक्षयत् ॥
 सकर्मणामनुष्ठाने पूजने नित्यकर्मसु
 आसक्तो भास्त्रियुक्तो नः सदाचारमदिष्टत ॥
 सर्वस्य लोचनं शास्त्रपित्युक्तं सूरिभिः पुरा
 वैयाकरणशास्त्रं तदत्रकोऽपि न संशयः ॥
 प्रवृत्तीनां निवृत्तीनां नित्येन कृतकेन च
 पुंसां निर्देऽनाटेत्तद्भास्त्रं शस्त्रं प्रचक्षाते ॥
 सर्वशास्त्राश्रयत्वाच्च सूक्ष्मबुद्धिविवर्धनात्
 स्वर्गं प्रापयितृत्वाद्द्वि प्रकृष्टं शास्त्रमुच्यते ॥
 चित्समेऽस्यालयस्य निकटे स्थाप वरे
 विश्वविद्यालये धीत्य शिरोमाणिश्वरद्वारः ॥
 जन्मपूर्णिं परित्यज्य श्रीलङ्कां प्राविशत्तत्र
 अज्ञानानां शासनाय सन्मार्गं प्रेरणाय च

संस्कृताध्ययनं चात्र चिकीष्णां समृद्धये ।
 वैयाकरण शास्त्रस्य काङ्क्षताद्युक्त्यो स्तथा ॥
 वैदिकानामण्मानां प्रन्थानां बोधनार्थं च ।
 शास्त्रे व्याकरणं एव शिरोपणि स्तथापि ॥
 काव्यदर्शनविद्यासु वेदाध्यापनकर्मणि ।
 वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु लघुण्यं ख्यापाजितम् ॥
 प्रारब्धयान्वेषणया भ्रयो भ्रयोऽभिवर्धितम् ।
 लघुबुद्धिभिरस्माप्तिरियत्तयोहयाप्तिम् ॥
 उपनिषत्सु दृष्टे यः पन्था तत्त्वविमर्शने
 कथाच्छलेन तत्त्वानां वेदानं द्रष्टृभिः कृतम् ॥
 तपेवाध्यापनोपार्थमवलभ्य गुरुर्वरः ।
 दृष्टान्तगर्भवृत्तान्तकथनैर्विशदीकरौः ॥
 प्रन्थानपि सुबोधिनानात्तत्त्विद्यान्समर्थयन्
 शिष्याच्छास्त्रार्थतत्त्वानि नोऽसान्दिग्धप्रबोधयत् ॥
 विद्यास्तस्मादार्जयन्तः सोत्साहाः इसिता वयम् ।
 संवासाङ्गुरुवर्यस्याप्रिताचारसंदृणः ॥
 एकीभूय वयं शिष्याः तच्छासनसुंसंस्कृताः
 पूर्णे वितपेऽब्देऽव्य भवनीं प्रार्थयापहे
 वल्लीशं देवसेनायाः पति सद्योवरप्रदम् ।
 उपाकान्तं रपाकान्तं गोमतीं कुलदेवताम् ॥
 अहैवर्यसुसंपत्तिं धनप्यान्यसमृद्धिताम्
 प्रसाद्य गुरुनाथं लो दीर्घायुश्च ददन्त्विति ॥
 तदायः प्रसारन्विति ॥

இது வியாகரண சிரோமனி தி.கி. சீதாராம சால்திரிகளின் ஷஷ்டியப்ப
 பூர்த்தி நிகழ்வில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

10 - 2000 1983

स्वस्ति

श्री गुरुचरणारविन्दाम्यां नमः

श्रीमद्भुरुचरणारविन्दधुलिष्ठत्यन्तं निमग्नवथ्यातिमाऽ
पवित्रीकृतोत्तमाङ्गः शिष्यावरः कैलासनाथः सप्रश्रयं सविन
गुरुभक्तिपुरुःसरं किञ्चिद्विजापनवशात् समर्पयतीमां पश्चिका
कुशलिनो वर्यं सर्वे। तत्रत्यापि सर्वे प्रायेष
रावमैवेति पन्न्ये

कतिपयदिवसेष्यः प्राक् विश्वविद्यालयं
अप्यापने १ तितीव्रेणासज्जां मां लिङ्गः हृष्टोगः इडित्यू
भूतदत्। वैद्यशालां तत्क्षणमेव नीतेन भया तत्र विहितय
उत्कृष्टया चिकित्सया जन्म पुनरपि उद्धम्। द्विः जे
प्राप्तिर्हेतोः विजत्वं प्राप्तेष्योः इतरेष्यो व्राह्मणेष्यो र्ह
त्वं तरो १ यं दासजननः तृतीयजन्मप्राप्त्या अन्पानपद्मै
गण्याति। अहो जगच्छनन्याः प्रभावः!

१८६१.८३ एवं निषुणाम्यां भवानीचरणात्यापत्यन्तमनुरूपीत
प्रवच्छिष्ठोवरो १ यं जनः, अतियौवनदर्शकामारप्यायया
साहाय्येन जीवितयात्राप्रवर्तनकुशलां मनोरमां मनोवृत्तानु
सारिणीं पत्नीं, न केवलं संस्कृतव्याकारणशास्त्रात्यादिः
वर्चनाय किंतु जीवनदशायां एवं आचर एवं आचर इति
तत्त्वकालोचित मार्गदर्शनपद्मं भवन्तं गुरुतङ्गं, बाल्ये वयसे
पितृचरणे रुपदेशानन्तरं निर्दिष्टक्रमेण श्रीविद्योपासनायां नियोजित
मां लस्मिन्पूर्यो भूयो निष्प्रदायत्वं दार्ढर्येण उररीकर्तुमन्द
ष्टु सापर्यं प्रापयितुं च मन्मातुलभूतं स्वमुरुं, पुरव्यतः
विजित्यतया विश्वविद्यालये किंचिदपि अप्यातु योग्यतार्थ
स्वतमपि विश्वविद्यालयाप्ययनेन विद्यासामर्थ्यप्रकटनपद्मू
पि ए, एष ए प्रभूतीन् विरुद्दाबलि कृन्दान्, तदनन्तरमेव
अतिक्रेमव लिप्तिलं विश्वविद्यालये अप्यापने निष्प्र
वदेन प्रापिना पुण्ड्रात्मक्षमा विश्वविद्यालयाचार्यपदवी
अनन्तरं पुण्यपत्तने (POONA) विश्वविद्यालये आर्नित PHD विरु
किंचिदपि प्रार्थनाविमुखस्य से अष्टादशवर्षबिंतरं शमार्हता

प्राप्ति किंतु द्विचिन्तय इव पुरं द्वैहेतु रत्नं च, अत्र यावत् इह
वीणागानपुर्यो विश्वविद्यालये प्रयाप्यास्त्राम्हा महोचार्य-
पदवीं च तः सहस्रं संख्यास्त्रप्यक्रमाय वेदनप्रदानपाठ्यप्रभावां,
विश्वविद्यालये । एतम् ज्ञानां ग्रन्थतां गौरवं च व्वानीं
चरणयुगलपतिष्ठामस्य पांसुनः प्रहिन्मालव्यवहैव
प्रभावेण स्वदाचारस्युणशास्त्रविद्वकर्मनुष्ठेषु अचोरेषु नियोजितः
अथं अन्येषामसाहृदापि प्रवसा किंचिदपि हानिं दितां वा
आचिन्तन्त्रैव जीवित्तुकामः इति शब्दं रथे गच्छते अथवां प्राप्त्य
यावज्जीवं वस्तु इति प्रसादितः ।

द्वादशवर्षं अविद्येष्वां प्राप्त्युपस्थि नवावरणधूजगर्भं
श्रीतियोपासनां लालितास्त्रमनामितीनामहन्तोजाणां दुर्गास्त्रमज्जनी
प्रहामज्जाणां जप्त्यसहितीयों मां नियोज्य, विशेषतः गतेषु
दशसु संवत्सरैषु इदानीं यावत् प्रतिसंवत्सरं वसन्तकाले
प्रातः एकवादनमारण्य यत्रौ दशाधनपर्यन्तं वसन्तव्रवयति
पूजा व्याजेन नवावरणधूजंन स्वप्रशती प्रहामन्त्राहो मदीनं
निज्ज दिव्यशरीराभिर्दर्शनाव काश दानेन पञ्जनविद्येष्य
सायं साधिक्ष्यते नवावरणस्यां न्तर्गतिर्विशेषाणां चं पात्रानां
आनुग्रहीतवत्याः अगम्येकायाः कारण्यं कृपाप्रियं कोवा
शब्दोति ।

तस्याः क्षम्भूतप्रवस्थवात्रीभूतवस्थाएव भवन्तं अजान-
तमोपहारहनये जानवर्धनं पट्टु, तजाक्षालैषु सन्धार्थे पद्मतनपट्टु ऊरुनाथं
न्ययौशीत् । अहो तस्याः कारण्यं त्वातेषोध पर्हि सा !

जोवेन दशायां भवान्या एवमूर्त्युदीतस्य किंवा इदानीं भवन्तु
मुक्तपूर्वं विद्यते । सर्वे भोगप्रयोगात्मकायां विश्वविद्यालयात् वैयकाणं प्रति नीतस्य
हृद्वेदानां सौकुमत्यन्तप्राक्तस्य, इदानीं हृदयस्फुरणं विरमते इति जातकोपस्थि
प्रय अस्त्व्यकालकृत्याविभूतं समासद्वान्त्यकालभ्रमस्य भवति एवमुद्भूतं
किमर्थं अहं शोचयितुमर्हामि । भवान्या उत्तमकारेण विश्वविद्यालयानां वार्ताकृतेन
इतः परं अनुभावं वस्तु, किंवा वर्तते ? । विश्वविद्यालयद्वारात् वैद्यग्रन्थ-
प्रवेशनपर्यन्तं आविक्ते अस्मिके इति हृष्टहृत्यं स्परणप्राप्त्येष्वर्वन् - त्वापीनस्यास्य-
द्वासजनस्य वद्वितैं तत्कारु इति प्रार्थयत्रैव वैयशाको प्राविद्याप्तु ।

प्रार्थकर्तव्यता लोके वर्तते एव । अत एव एव महं रथितः । विशेषतः
भवान्या उपासना इति दैश्याः आजायाः तात्पर्यं अजासम् । भवल्याः केवलानीक्षण
पात्रानां प्राप्तिनिः । भवत्त्वरक्षाकमलयोः प्राणिपत्यं ऊरुपादयुगलचरणं
शरणं गतोऽक्षसि

एतायाः पत्रिकायाः प्रत्युत्तरलेखनेन श्रवतां मात्रमोश्वर-
इति पुनः पुनः प्रार्थये । तत्रत्य एव मनसा आशिषं प्रयुज्य मां वन्यं कुर्वन्तु
भवन्तः ।

यद्यपि किंतु द्विलिंगिष्ठः भवदात्प्रज्ञेष्व लिङ्गेवन्तु भवन्तः ।
अहमिदानीं स्वस्थाः, प्रारब्धप्रववरणधूजः, शान्तिचित्तः सुखं लसामि ।
विश्वविद्यालयाप्याप्नो योगात् विश्वविद्यालयानि विरप्य
विश्वास्त्रे मनुभवितुं वैयवद्योः विश्वविद्यालयानि विश्वविद्यालयानि
निवेदिता इति सन्देशं अवदाति षु पात्रां लिङ्गं,

३८८

இது வியாகரண சிரோமனி தீ.கி. சீதாராம சால்தீரிகஞ்சு 10.02.1983இல்
ஏழுதப்பட்ட கடிதம்.

இலு வாய்ப் பூசை ஆனா: | இந்தா இடம் வாய்ப்பிடாரா? போய்கிற்
 ஸ்தி வீணா தாங் ஒரு மூலம்) செல்லி செல்லாது
 விரைவு கூறாகலவு, காத்திய பார்வையா சூதன மூலம்
 எதுவெல்லவங்கி ஸ்தி கூறும் வீக்கா வூதைக் கைகளுமின்மீ
 வார ஏழைப்பால்) சூதுயீ 22ாகி 0, ஜீண்டுர் கீராக
 மூர சூதி ம் நித மா 0 செல்லி தி; நாவுலும்பாயா
 22பாம் குருதிக்கூல் மாநா வொரை) பூது த:

~~தொடர் முனிவராக விரும்புதாம் செல்லி~~
 வீணா வீணா வீணா வீணா -
 இலு கூறு அத அவைக்கு விவு பாடி 0-0
 மூலி கூற வார்கி 22ாகி 0 முறைக்கி;
 அத வ அக்கா வார்வாக்கு கூல் இலு கூறு வாறுக
 வைவும் சுதி செல்லும் வூதுவி ஏதுதி உதி
 22ாகி முறை.

இப்பிரகடனம் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் பூஞ்சிமலாம்பிகா சமேத கைலாசநாத
 சுவாமி தேவஸ்தான மஹாகும்பாபிஷேக கிரியா ஆரம்பத்தில் 1988இல்
 இயற்றப்பட்டது.

அவை என்பதை வீணா சுப்பிரமணியன்: சுப்பராம்
 மாவை மாவானி ஸ்தி: நிஜஸ்வருபிண்ய மாந்யா பிரிதி:
 கரிஷ்யான் சுட்டி ஸ்தவே விவிச்சேந பரிசுமாபநாம்
 அந்தா சார்ய்து: சுட்டு அந்தா மாந்தா

இவ் அனுக்கூப் பிரகடனம் முன்னேஸ்வரம் பூஞ்சிவாம்பிகா சமேத
 முன்னெனநாதசுவாமி தேவஸ்தானத்தில் வசந்த நவராத்திரி சத சண்டி
 ஹோமத்தின் ஆரம்பத்தில் கணபதி ஹோம நிறைவில் 1983இல்
 இயற்றப்பட்டது.

தகைசார் பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி,
கலாநிதி, பிரம்மபூர் கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டவை

ஓ
பிரா १२-८ பத்ம

அதெவதீங்களையாடான் மஹாராணாள் டாக்டர்
கீலாஸனாய்சூரூபராண் குரிலக்காவிபை கிளுஞ்சு
மஹாநாரே விராஜமான ராமாணமாசைன
சாலீங் பிரதி பதை

- (1) குரிம-கார்யபாளீதான் யூரூபராண் கீலாஸனாயாமியஃ
பித்ரீः புண்யவாடம் ஸமுத்திரத்தேவ ஸக்ஷதியென்:
வால்யாந்தீங்மனத்தொக்கைப்புதீங்மாற்றாத்திராவிதீ
ஸ்வாதாராந்தானோ-த்துகீநதியுதீ: பிரீத்தாங்குதிராவிதீ
- (2) தித்ரீங்மாஞ்சிபுரத-ஸர் பதிசரந் பித்ரீவாய்: பால்யந்
விவாஸ்தாங்கீ விதீஏஹ்வீயீ விவாதாங்குக் மானமந்
ஏந்வா ஶீவக்ளாலம் ஸ்வமமாயீ ஶீவீஏ ஘மேரதீ:
பாஷ்டித்ரீ ஸமநாப-சாங்காலக்ளாந்தீபுண்யசி஦்வியயீ
- (3) ஸ்தாங்கீலாஸனாயீ வினாத்துங்குதீ கீவமாயாமிலாயீ
தூநார்த்திஷ்ணயமைக் பிரத்திரத்தீய: பிராய்பாஷும்மா
பிரீத்ய ஶீவக்ளாஸி சூதங்குதீ நீரை விவாதாலயீ
ரத்தான் தலைவந்தங்கா பிரவந்தனிபுரீஏந்வாபதை ரத்தாதிமாபத

(4) नैकुण्ठं तन्य दुष्टा प्रकु तु कमरिता द्यापकं रुपतेष्वः

शाला सा प्राहि पोतं भरत कुलजनैः पूरितं पुण्यदेशम्
गत्वा प्रोष्ठैव तस्मि द्विहित नियतधीर्वदिशास्तेति हासान्
व्यामृत्प्राप्त्यरतं विकुचलतमनौक्तादकं व्याचकार

(5) तत्त्वैः प्राज्ञवर्त्मिः प्रकटितनिरुदालकुंतो डाक्ठरा^{रुप्ता}
स्वामिरूपाद्धि प्रयुञ्जन्विकरण-चतुर्विन्मभौमिनिवृत्त
पुण्यक्षीते एव रम्येष्वविरतन्वलता द्विस्तृत स्वान्तशीलः
इतीलक्ष्मा विश्वविद्यायतनमुपगतस्यान्मूरीचकार

(6) ^Bवीणाकादनपत्तनस्य निकटै नृत्यै च संस्थापिते
विकाना दिकलौ पदेशायतुरै इतीविश्वविद्यालये
हिन्दूनांचकलाविमशनिपदे इयसी उद्युगा योजितः
साद्यु स्वान्तपदे वहन्तुर्गत्यै संराजते पाण्डितः

आशीर्वचन पंचम

दिव्यस्त्रेयोऽभिवृद्धिर्भवतु च सततं सङ्गमसंबन्धवानीं
विद्याहस्तानाभिवृद्धिर्भवतु च सुतरां संशयः पण्डितानाम्
अक्षिः पूज्येषु सत्सु स्वजनश्च रजनै सन्वतिसवदात्
सोऽयं विप्रशस्यो विकुचपरिवृद्धो आजतीदेशीकंन्द्रः

ॐ
प्राणार्थ पत्रम्

अलभवतां मान्यपादानां महाशायानां डाकटरकैलास
नाथगुरुवराणां श्रीलक्ष्मीपे कोल्हुच्चन्द्रमहानगरे
विराजमानरामगानसंबो सद्वेन्द्रजामोदं
प्रदीपते

(1)
 श्रीमन्काशयपगीतानो उक्तं च १० कैलास लाभाग्निः
 पितौः पृथ्यवशादयं समुद्रेत्येति तद्विषयितः
 बालयान्त्रेगमकाक्षयपटनैः ग्रन्थमिकापठैवान्तः
 मैत्र

त्वाचाराचरणीत्युक्तियुतः प्रात्साहशीलान्वितः
 (2)
 वित्यं भक्तिपूर्वस्तरं परिचरन्त्रप्रितीवन्यः पात्तयन्
 विद्या सद्वृह्णु गे वितीर्णहृदयो विद्याहुं मालयन्

6. ८ देही दौवार्थितत्त्वप्रकठनकृत्युक्तिग्रन्थरत्नं प्रणित्ये
 देवागारक्रियाणां प्रविवचनमही दौवशास्त्रेव धिष्ठः
 दौवानुष्ठान कृत्येष्वभिमतहृदयस्तन्त्रमुद्दादिकृत्यैः
 अन्तालां चेत्तम्भूजः शिवसदकमलकृञ्जीलम्बयन्तः

இவ் பிரசஸ்த்ய பத்திரம் எனும் பாராட்டுப் பத்திரம் கொழும்பு இராமகான
சபையினரால் 1976இல் நடாத்தப்பட்ட பராட்டுவிழாவில் வியாகரண
சிரோமணி சீதாராம சாஸ்திரிகளினால் இயற்றப்பட்டது.

வீணா ப்ராந் வட்டர் வங்கி கலூராஸானுரா. ஜிஞா கலூராஸார பெருமானாவியே கூடுதல் முனும் காலத்தால் கலூரானியி -
கா. வெதிலூராவிஸ்கார்பி பூர்த்தி வைத்தான்னாம்
ஷங்கு ஏது எதுதி உறைங்குவது வைத்து வைத்தா

॥ சூரை வீதி குத்தி நா ||

பூர்த்தி ஒரு பூர்த்தி வீதி தூதா: பூர்த்தி வீதி உறைங்கா: |
பூர்த்தி கூடுதல் வாய் வைத்து கவிதை பூர்த்தி வீதி உறைங்கா: ||

வீதி வெதிலூரா வீதிவளி:
ஒன்று கிடை தமிழ்நடை, சிவாதாயும் கலூரா-
துத்தா: , வீதி பூர்த்தி வீதி கூடுதல் காலத்தின்
பூர்த்தி வாய் வீதிவளி: தத்தை கலூரா வாய்ந்தா: , வீதி கூடுதல்
கூடுதல் வீதிவளி: வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி
பூர்த்தி பூர்த்தி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி
நாயிக் கங்கா வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி |

நின்று, பூர்த்தி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி

பீருவது:, ஜிஞா காதானா:, பூர்த்தி குத்து விதிமுக்கியாக
குத்தியாக, வீதி பூர்த்தி குத்து குத்து குத்து வீதி வீதி:
வீதி |

வைவெடுவாந்து வீதி வீதி வீதி

வீதியாக கத்து வீதியாக வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி |
கூடுதல் கூடுதல் வீதி வீதி வீதி, வீதி வீதி வீதி வீதி வீதி:
வீதி வீதி:
வீதி |

வைவெடுவாம் வீதி வீதி

॥ சுதி १०० ||

உது

“சாத்து குத்து”

கலூர்

* சூரை வீதி

9.7.82

(வீதாகாண வீதாகாண)

வீதாகாண நூறு பூர்த்தி பூர்த்தி:

வீதாகாண வீதாகாண

இவ் பிரசஸ்த்தி பத்திரிகா எனும் பாராட்டுப் பத்திரம் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் திவன் கோவிலில் 09.07.1982இல் நிகழ்ந்த ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி நிகழ்வில் வியாகரண சிரோன்மணி பூ. தியாகராஜக்குருக்களால் இயற்றப்பட்டது.

३४
॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

श्री लङ्कायां वीणागानपुर्यो भर्वकलादालाद्यां हिन्दुसभ्यत्वपीठाधिपती
कलानिधि ब्रिरुद्धाक्षितानां श्रीमतां तत्रमवता निषुरुसुन्दरी
नमेतत्कां कैलासनाथगुरुसवधाण्यां बष्ठचब्दपर्ति वैनवे
दुर्मित्याषाढाष्टाविद्वाति दिनं छत्रवासरं प्रधानं विष्ण्येन श्रीमता
गोपालकृष्ण दामणा सप्रैम वैकन्तिता पादयोस्तमर्पिता च

॥ इवं स्वरुपार्थितोत्तरतामालिका ॥

नतिं कृत्वा गोपैळा तं गुरुद्वैव सरस्वतीम् ।
स्तौत्ररत्नारत्नामालैवं प्रथते वृत्त्यु द्वार्मणा ॥३॥

स्तौत्ररत्नामालै

कार्तिकैयगुरो श्रीमान् सुन्दरीष्ये तां वलात् ।
वीणागानपुरे तावज्ज्ञल्लू रित्याद्वये शुभे ॥२॥
जामे दुर्मिति वर्षे सः कक्षै मार्म शंखुते ।
पूर्वाषाढेण क्षेण प्रहैः सुस्थानसंस्थितैः ॥३॥
जातो ज्यैष्मुतः शस्तः चुहीलगुणवैभवः ।
विद्याभ्यासे प्रसुक्तस्वर्वं उपनीतः समै नवे ॥४॥
परमेष्वराभिक्षापूतां पाठद्वालौ प्रविद्यथ च ।
संपाद्याद्यार्जनाहीं तो विद्यां प्रापस्ततः परम् ॥५॥
एतस्मिन्नन्तरे त्वं हि वैद्यावासै नियोजितः ।
भारते केरलैङ्गो वैकुम्प्रामजिवासिभिः ॥६॥
चिद्रम्बराद्यभिः प्रत्यैः वैदविद्वि र्महोद्दैः ।
श्रीसांबद्विवद्योऽगुरुं चक्ष्यां वराम् ॥७॥
ब्राह्मण विद्यिता तो त्वं तुन्नर्ते निषुरान्विताम् ।
उद्धरन् एतहिंणं चर्मं प्रदासनं वर्षेजालयः ॥८॥
दिव गते इनरि द्वात्मा गान्मुनः पुनः पुनः ।
उच्युतं उपसृत्य त्वं रसीतात्मनिष्ठायुतम् ॥९॥
शास्त्रिणं पाणीनीये इति रसीति न त्रपारगम् ।
तानि तानि च शास्त्राणि यादाहस्युपरहीः स्वरम् ॥१०॥

बि दा एम् दा प्रडास्तानीं उपाध्योनो च लिप्त्या ।
विध्वविद्यालयं गत्वा प्रातिकृष्णो विचक्षणः ॥११॥
अत्युज्ञं च बिन्दुं लिप्तस्त्वं प्रैषितस्तदा ।
विध्वविद्यालयोनीव पुनां पुष्पारव्यपत्तनम् ॥१२॥
इतिहासपुशाणां सम्यग्भ्यङ्गानेन च ।
उत्पादितो महान् ग्रन्थः श्रीवर्मार्थगार्भितः ॥१३॥
क्रियाबद्धुलं विस्तारं आगमोन्तं विविच्य तम् ।
क्रियाकलापविज्ञाने निर्दर्शनमन्मूः स्वयम् ॥१४॥

→ २.

विश्वविद्यालये त्वं हि आचार्यो नै जिवोरितः।
 रानन्मित्तजन्तुरै लूले लंकादा मुत्तुरै इति म्॥३४॥
 वीणागाल्पस्त्रै तावद् विश्वविद्यालये परम्।
 बोलित्तु तत्र सम्बन्धे इन्द्रजानं च पुरानतम्॥३५॥
 आद्यापत्तार्थं तस्य त्वं महाचार्यो लित्तो लित्तु।
 रामजाभास्त्रिकाद्युत्ते संगीताद्यापत्तार्थामें॥३६॥
 संस्कृत्ये वीलित्तो भासि नेत्रत्वं तस्य संविहन्।
 अप्येत्तुणां कृते तावत् एवनाश्र बहवः कृताः॥३७॥
 देवान्तराशयि गत्वा च स्थापितः स्वमते परम्।
 वेदागमे च साहित्ये लैपुष्यं ते विलोकय च॥३८॥
 गुरुवदैः वानकोटि पीडाद्यिपत्तिर्गि मुखः।
 अनुष्टुप्हादिष्ठं इत्वा लालितः पुण्यभाक्तु सुधीः॥३९॥
 पहुकर्मण रम्भाद्य संसालितो भजनात्ति।
 श्री विद्योपासक श्यासि जात्यस्त्वत्सदृशी मुखे॥४०॥
 नवादशणपूजा यामाङ्कलित्तस्त्रै तति विद्धुतः।
 विद्वामिक्तं समेतश्रीमुकुन्दनाधस्य पादयोः॥४१॥
 अन्यं चला च था नक्तिः शस्त्रा चंसारपारणा।
 संपदामपि राधेष्वा कारणे हीति मे मानिः॥४२॥
 शशिहायनदूर्धास्त्रवस्त्राम् छिद्यपरं वरान्।
 अनुष्टुप्य अपत्तीको जीव त्वं शारदां शान्तम्॥४३॥

चरणप्रार्थना
 विज्ञाधेना च शिष्याणां गुरुपादद्वयं किं।
 का गतिः किं शारण्ये च रक्ष रक्ष गुरु प्रभो

गुरुचरणमेत्तद्विरणम्

वृत्तम्
 विनामपद्मो

श्रीलंकाकीलागानपुरे

शोकात्मकाणांस्मितो

१२ - ८ - १९८१

இச் ஸ்வகுரு ஸ்தோத்திர ரத்தினமாலிகா ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ண சர்மா
 அவர்களினால் ஷஷ்டியப்பூர்த்தி சமயத்தில் 12.08.1981 இல்
 சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

பின்னா காஷ்டுக்குள்
கிவலாமிழுடயங்காவதய்
கன்புக்கு வித்யா காண்பு
யரமா-பீர்யா சம்பங்கு ॥

வி. கிவஸாமி

கல்மத்திவிரமண காமணா விடபிதம்

21.08.1989

இச் சமர்ப்பணம் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்களால் எழுதப்பட்டு சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட சம்ஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள் எனும் நூலுக்காக பிரம்மஸீ மா.த.ந.வீரமணி ஐயரால் 21.08.1989இல் எழுதப்பட்டது.

श्री कैलाशनाथ पञ्चरत्नम्

आनन्दशूपं अभयप्रदानम् ।
आचार्यनामं कैलाशनाथम्
ज्ञानस्वरूपं मन्त्रोपदेशम्
कणानुकूलं कैलाशनाथम् ॥

पूजानुचितं भक्तिप्रसिद्धम्
हेमकुण्डिनं यागादिकर्मम् ।
तेजोन्मयत्वं विद्याभिमानम्
गीनामृतत्वं कैलाशनाथम् ॥

वीणाविद्वपुर श्रीशाली वादी
वीष्विष्वकला केद्रनिवासम् ।
ज्ञानामृत सस्कृतालङ्घतम्
पीठाधिपति कैलाशनाथम् ॥

सन्दतं वेद संस्कृतबोधम्
सामगानधिय सदाशिवमोहम् ।
सौन्दर्यं त्रिपुरं सुन्दरी कठाकाम्
संस्कृतविद् कैलाशनाथम् ॥

पजाविद्यानं लोकदोमार्थम्
श्रेष्ठाज्जार्यं हिन्दुद्यार्थम् ।
आजानुबाहुं अद्यशान्तनेत्रम्
आनन्द साष्टाङ्ग कोटि नमस्कारम् ॥

॥ शुभम् ॥

कविदाज्जार्यं महाविद्वान् न। वीरमणिशर्मन्

இவ பூர்ணகலாசநாத பஞ்சரத்தினம் எனும் ஸ்தோத்திரம் மஹாவித்துவான் மா.த.ந.வீரமணி ஐயரால் 2000ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது.

பேராசிரியர், பிரம்மஸ்தி கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்
அவர்களுக்கு வியாகரண சிரோமணி
தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
எழுதப்பட்ட ஆவணம்

காலம் தூமங்க
 ஸ்வரூபம் அயுஷமை விவாதிந
 ய ஸ்திரிலயா ஦ி ஹனபுமிருதய
 அந்தைக்கு உதவாமயாய கீலாஸ
 நாய விவாதார்வயிய ॥
 தாபதித் தலகுபல்ஜம ॥ ஸ்ரீ
 பதிதம் ॥ தலதய சுடந்தஜாத் ஸ்ரீ
 காபிபரம்பரயா ஹுதமகாத்ய
 ஶாத்துக்கீடு ராதிக ஹைக்ரீஸா ஜிமுக்க:
 ஸுரவி முயா ஦ிதி ஸ்வரீரா நிவாரக்
 கீவானாய் ப்ரார்஥நாமகரவந்தா விவா
 ப்ரார்஥னா கிமாந்தமயாக்ரு ஶக்யம்
 டாதாகு ஹா சித்த விக்ஷீம : அந்தமாவிதது
 இதி கீவி சித்த நிர்வாண மிவ ॥
 யதநுமன்றத்தா ப்ரதியதை மத்து
 தத்துப்பாக இதி மத்தா பால்மீவ
 லோல்யாத்ப்ரமுதி புதாவத்காமாந்திய
 ஸமூத்திரஸ்தமூதை ஹைக்ரீமமுபவர்சி
 தம ॥ ஸ்ரீ வர்த்தை ॥
 ஹைக்ரீம நி அந்தஷ்டியமான பூஜா விவா
 யாகானாட்யயநா ஦ினா ப்ராதனாக்மாத
 அக்ரு நாக்ய மித்யமித்தா கிள்கிட
 தயமீவ ரங்க

इदमेव प्रारब्धकर्मनि अभिघीयते ।
 मत्कृत्यं वेत्पादसैवा, वन्नामरमहां
 लवेनमन्तोऽचारजम् ॥ वदधीनिं भक्तु
 कुर्मभरणम् सर्वं वदधीनमिति
 मत्वा चर्या किया थोगज्ञानारण
 क्तिमार्ग्यित्तुर्येषु तृतीयमार्गमा
 दृत्यं यज्ञानां जपयज्ञोऽन्मे ॥ इति
 गीतोऽक्षिमनुसृत्य मन्त्रललपप्रश्नय
 एव मितभाषी भूया दिति मदीथामि
 लोपः ॥ कालश्रमेण क्रमः ॥ शीरानिवृ
 ति भूविं दिति निष्प्रचंक्षिमि ॥ किंचि
 दपि मा बिभीष्व ॥ अग्रान्तननी लवद्व
 दयगुहायां शुप्रसन्ना प्रसीदति
 किमर्थं भैतव्यम् ॥ यद्यवका ॥ ततो हि
 पूर्वहिं शुर्येषिः यानमन्तर्जपावृत्तिः
 मन्दीत्पारणतया कार्य ॥ यदि इति दि
 दार्थस्यात् कात्रिपयद्विनाग्नि यथाशक्ति
 शतवारक्रमेण द्रवमनुष्टुया ॥ यानुष
 मन्त्रे ॥ ५ ॥ कुटेन्नष्टव्योऽयमन्त्रमार्गः
 ३ व्याख्यामि तमहृः ॥ इति आरंभः ॥
 हृक्रीगं मम स्मृत्यु हुरिमाणं च नाशयत्ति
 वाक्यमयि हृयते ॥ हृक्रीगापीडितेनमया
 द्रवमनुष्टुतम् ॥ ५ ॥ अन्तर्वाक्यम्

इरीरविद्वान्ति॒ः गृह्णता॒म्- लकिम
ये॒ चिन्ननीयम्॥ इरीरकुडालं पूष्टं
यैच आयान्ति तेषां भाषणं इत्यताम्
माभाष्ट्व

यथा॒पूर्वं सर्वमित्यविनिर्मित्ति॒ः युदृ
ठगाज्ञतः॑ पूज्ञाख्य॒पृथ्यान् तत्परः॑
सादरं स्वप्रेम सविनयमागत्य प्रार्थ
गिनृणां माशापूरपंमात्रन्वाङ्गः॑ यमा
इतजीवी दृष्टिमनस्कः॑ श्रुयादिति॑
आदिपराइकिं भग्निनभूतां भवानी॑
प्रार्थयामि यर्वदा॑

आद्वीपानाहसायैनम् इति खलु देवीनाम
सुश्रूयते॥ प्रत्यहं प्रगो समुच्याय दृष्टिमा
येष्वैश्वद्य एकदर्वी परिणमितं भाकन्द
श्यं प्राक्थ हृदयकमलनिवासिनी॑ देवी
प्रीणय॥ अनेन हृदयदार्ढ्यं यं भवेत्

इति॒विश्वयिमि॑ दीप्ति॑

सविनयतमौरुण दृष्टि॑ निवृत्तिपूर्वकं
सहृदयजन सवरुण दृष्टि॑ श्रुयादि॑
ति॑ आवैद्य लौरवते॑ विरमे॑

सीताराम इति॑

वियाकरणं किरोमणी ति.की. कैताराम चालूतीरिकालीनालं केामुम्प्रिलिरुन्तु
एमुतप्पट्ट कष्टितम्. (तीक्ति इल्लै)

श्वारिते इतीमते श्रीविद्यामन्त्रोपास
 नेन पूततमान्ते ३ द्वं पुक्ताय कैलासना
 अनुकूवराय वयमतत्याऽसर्वेऽपि कु
 शनिनः। यः धियः नः प्रचोदयात्
 सप्तव भगवान्तमनसाकालपत्तः इत्य
 रत्नपाणिः। शब्दप्राचुर्युक्त
 सुकृतपुरजवशान्तसमापने मानुष्यज
 न्मनि, क्षिलन्मविशेषं प्राप्तवान्तकम्
 तात्त्वापि कल्युगवरदः। इति भगवत्पादा
 दिपुज्यपादैः संस्तुत मन्त्रयरणारवि
 न्दनिरन्तरभक्तियुक्तव्यतनात्परः
 गवर्णि। पिद्वं लग्नावदे तिष्ठयमासि
 मूर्तिपद्वेव त्वं त्रिथरवायर इलवला
 दिभारकालकृतइतीर्थुतशीममान
 मृगइर्थतारयुते दिने सप्ततष्ठित
 मंसोपानम। रीहुसि भत्प्रसादाङ्गा
 लम्बवर्णि उतः वच्चित्तुभृद्वः
 भत्प्रस्तु चरणमकरन्दरमविलक्तु
 मदभिषेजनेन नयनेन्द्रियं शार्वकम्
 भवत्तु मदात्तवाकथपठनेन इतवले
 नाच लिहुन्द्रियं शरोत्रैनिष्ठवंच
 पूततमा भवत्तु

ମଦା ରାଧନକୁଣ୍ଡଯଥା ପାଣିରତାଵତ
 ମଦାଭିମର୍ଶିବାଚ୍ୟ ଭଗବାନ୍ ଭଗବତ୍ ୨୦
 ଭବ ତୁ ଆଭ୍ୟେଜନ ସଂଭାରବୁରୁତୁ ବୁଦ୍ଧ
 ରୂପାଦି ସୁମନୋ ହରବାସନାଦ୍ଵାଣିନ ଧ୍ୟାଣ
 ରତାଵତ୍ ସଫଳ୍ମ ଭବ ତୁ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରସାଦାଭିଷେ
 - ପନ ଭୂତିଦ୍ୟାରଣନ ବଗିନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ତାଵତ୍
 ମମଦାର୍ଥଭବତୁ " ଅନ୍ୟାସମର୍ଯ୍ୟମାଣ
 ନିଷିଲ ଭକ୍ତପ୍ରସାଦାରୁକାବନେନ ଆଜାନି
 ନିଷିଦ୍ଧି ସଙ୍ଗାସନାୟ ତୁ ଭବ ତୁ
 ଏବୁ ବାହ୍ୟରୁ ନାହିଁ ତୁ ଭବ
 ଅନ୍ତର୍କାଳରୁ ଯୁତୀ ପଢିବେ ନିଷିଦ୍ଧିକାଣି
 ମନ୍ତ୍ରଶାର୍ଗଭବତୁ ଇତି ପ୍ରାଚୋଦୟତ
 ତଦାକ୍ଷାଂ ଶିଖିବା କୁତ୍କା ଧୂତି ନିଷିଦ୍ଧିଯାଣି ଭଗ
 ବତ୍ତେବାତ୍ତ୍ୟରୀଣି ବିକ୍ରି ବ୍ୟତୀତି ଡର୍ଶି
 ଶିଷ୍ୱରକା ଯେଇ ରୂପଗବକାଳେ ଜ୍ଞାନରାଧ
 ଲିଖିବିତି ହୁଏ ମତି କୌତୁଳେ
 ତଦବସେ ସପଳୀକାଳେ ଫୁଲପୁତ୍ରି ଭାଗି
 ନୈଛ୍ୟାଦି ବ୍ୟନ୍ଧୁଭିର୍ଭିନ୍ନତିତଃ ଯଜନିଷ୍ଠୀ
 ଭୂଷ ଭଗବତ୍ପ୍ରସାଦପାତାଂ ଭୂତ୍ୟା । ଇତି
 ଆଶୀର୍ବଦିପୁର୍ବକମାହୁତ୍ୟାଭି

ഡിസ്റ്റെ

DECEMBER 1976

ഒക്ടോബർ

ബി

29 Wednesday

പ്രാന്തരേജന്മനിരുച്ചംജനമനിവാശാക്തി
ഥാണിക്കമലന്നരണ്ട് ദുർബന്ധവല്ലം-ബ
സാഖാവഭഗവാന്മാ ഇശാക്കിക്കമാരു
ശാക്തി-ഒപ്പം കുംജനികട്ട് പ്രാപ്യ
തീമൈക്കഭക്തിശിരജാമണിശാക്തിസേവാത്
-പരമാത്മാനിതി ഇതി അഭിശുക്തോക്തി
കൗൺഗോഡ്ധരിഭൂതാ "പരമേജന്മനി
ശാക്തിസേവാത-പരാഭവതി ഇതി
ജിനത്രിപ്പല ശ്രദ്ധയോ വൃദ്ധയതോ ഉപാന്ത്യജന്മനി
ക്രമ്പു.

ഓജിപ്പിൽ

30 Thursday

വിധാമണം

ശാക്തികുമാരംഘടകമന്നതുള്ളഭക്തിപുർ
പുരാണം സ്വമാനരേമാറി. പരാക്രാന്തിം പ്രദർശി
പതിതന്ത്സേവാനാന്തപരിച്ച സാപ്യതി
ഇതി അഭിശുക്തോക്തിഃ ഭാനാം
ഡാരി-മാന്ധിപ്പാർഥാ ആവീഭവാന്നീ
ഗാഡാവാരമുഖേന്കം കാനിച്ചികാനമഥ
റ്റി. അതപുരാതനം സ്വകുട്ടചക്രക്തി
സാന്തിഷ്ഠികത്വന്യഃ ഇതി ആവേചനി
ഇതി ശാഖ ശിജാരാമ എഞ്ചിനീ

വിധാകരണ സിറോമണി തി.കി. കീതാരാമ ചാൾസ്ഥീരികൻിനാല്
യാമുപ്പാണ്ടത്തിലിരുന്തു എഴുതപ്പട്ട കഥയാം. (തിക്തി ഇല്ലെല)

ओं कुमार गठमः

कृष्ण

वीणा वादन पुरी

१४. ७. ८

२
कृष्ण कैलासनाम् श्री वरदगुप्ताम्
कतिपय दिवसात् पूर्व भारतदेशान्प्रसि
विवृत्तोऽहम् विजयभूष्यते भारतदेश
रमणीयं तततत्त्वात् भूय तु तत्पुण्ड
रमणीयं भक्तानी प्रसीदन्ते भगवन्ते
श्री रत्नसाम्रणमनसा दग्धा त्वावाचा
श्री रत्नसाम्रण समारादन त्रिलिङ्गं पूजयो
द्वात् प्रतिपवता पारच्छुष्क कारीरः
कृष्णं तु श्रान्तरङ्गं कृष्ण॥ इति १
ब्रह्म-सुखवेग प्रतिविवृत्तोऽहम्
पदो वा काले शुगवरम् दानदी इति रग
पारमे कृष्ण कृष्ण भावे षेषां होत्सवः
प्रे शाराण्यनाम् कान्तिरो प्रवक्तिः
तदा कलमाणपुरी कुहित्वगेहेकामेन
निवास्य परोऽप्युवम् वरमाकुम्भा भी
षेषां होत्सवं विवृत्तं वा परः तदा तज्जा
सान्ति इतिरोऽस्मि इति मनसा केदम्
न्व भवम् । सर्वसुषुप्ति पूर्वामिति
अलग्नावरात् गत्वा तदन्तहृष्टोऽरम्भ

दुहि तु गृहे मासार्धं अवसर् । दुहि त्रय
ल्लेना हु ते आँ लाल नो जिंगि नीलामि:
प्रभो दु जलधि महबः क्षिपन्त कालं तन्
नीलवा प्रसिद्धि तः । अत त्वा वर्णं सर्वे
कुशा ॥ लिल ० ॥ तत त्वा कुशा लो ५-८ पुवः
पुनराच्छि जिंगमि छुक्कमि" देशिकपर
मा या र्थि न-प कट वृक्षम् लविवा। म अूतम्
पि पूष्पिणः रा बग्गु त्रा ० ॥ प्रभा देवे सर्वे यो
माँ नी अूसाँ लुरिति प्रप्रभा शिष्टत्वो
मि क्ल रवन समालिंग" इति शास्त्र

सीतारामकाव्याती

வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 18.07.1968இல் எழுதப்பட்ட கடிதம்.

ඩා ඩිලංගක ප්‍රමාණ සංක්‍රාන්ත සංක්‍රාන්ත

NORTH CEYLON SANSKRIT ACADEMY

කුජාලම

* स्वामी आयुषमने

बीජावाक्नपुरी

३२.९.२१

President:

Vyakarana Srimani
T. K. Sitarama Sastry

Vice President:

M. Gnansprakasam

Secretary:

K. Subramanyan
Mahopadhyaya
P. Rama Iyer & C. Muni

Pandit:

T. Vidyamatha Karunakal
K. V. Achmanatha Sarma

Treasurer:

K. Balasundara Kurukkal
A.A. (Bom)

Asst. Secretary:

R. S. Kamadoss

Editor:

S. R. Kumaresan, A. A.

Exam. Secretary:

Pandit S. P. Sarma

सन्तु कटिवार्मिका दे बीजावाक्नपुरी वीजणाल
सर्वादा। देवी प०- भरत्न स्तुति ग्रन्थाङ्काकृत्य
रणभक्तिका आगता अवलोकिताच। वल्लभ
कृशकिनः। भावुवासरे सावेंगतोऽस्मिन्नल्लास
बालनम्। तत्त शीम-ना: त्वत्सहचर्मन्योमु
कृशलवाजीः इत्यादै किञ्चन्तंकालं त्वत्स
इं पलिका व्रेषणी पौजि भूतिराजीत् अवक
शादालन्नान्नविक्षिप्तिविता। अपितु कृ
किरुद्ध सूर्यविलेनवन्पुक्तके पत्तनेकं प्रो
पीलमिति सूचितम्। अरुमद्दिष्टीतावन
वदे पदे परिह सामि नवविक्षिप्तवत्तेतु तु त
ह-गमिष्यति प्रत्यय विक्तवत्ते तात्क्षिव
भद्रि सहस्रैव तत्सिद्धिभवति इति प्रदीप
लक्ष्यभावं प्रकट भूति भज्ञप्तविवोषि
वप्तवत्ते अक्षाः ताप्त्वा तन्नाम्भुक्ति अस्तु
तावत्
देवी व शणार विन्दमकरहन्दनिमंगति
ष्टक्षणां प्रस्तातल्लभावां स्वागोः ना हुशीकृप
प्रस्तु कुरानि साचेत्तलपवा देवी नदा प्रमोदका
वीति किं च वनान्नपत् पतः वित्तकमलवा
नी देवी इव वमेव कृतप्रभावं प्रकटीकरोति
देवी वायमजनयन्त देवा स्तां विहवन्नप
इत्यासतवा अवमविए तन्नाम्भुक्ति वै अव
प्रभावासहयनि

इस्मात् । वचिन्तन स्थृति तंकाल्पितं पूर्वरत्नं न केवल
 अगोरव्यक्तं व्रततिअपिकु देवीपादारविन्दोः भन्नायहु
 उपादापाति । अन्तःकु = कदाचित्प्रूषणमेकं क्रोडं
 भूषणापाणि कांगजो इस्मे । तत्र दृश्यमानो हृष्टं प्रवण
 मेकं स्वप्निकारेण विभितं कुकुरपेति कांगा विक्षिते
 मासीन्द्राजापुणिक स्वामी तंभूषणं हस्तेवादाग
 बुद्धपदिष्ठाना वाच्यकेव परिवभार्जि प्रूषणं जात्वन्न
 मावभूत्तात्कृत देवीपूर्वदत्तं परिष्पानावप्लेन
 परिश्राङ्गु प्रहृत विभवे "धूषणं कलपत्र
 केवरीकारेभौव मार्जनं कृत्वा प्रेष भासि" तिळोक
 वद्वानात् यदि इन्द्रियाद्वाप्ति । अन्तःकु
 उपादात् तद्दुर्लिप्तव्यनात्मैवा रुदु । तद्वच्छतस्य
 लनं गायक्यमपि इन्द्रालि युक्तो ज्ञिः उमरणीया

।-प्रतिपद्यं वाडिवाचिकाद्यपल्पप्राणाङ्गुर
 विन्दा सृतव्युक्तिमन्त्रे
 अकान्तः = प्राणोजनम् भन्नायनमनोरव्यक्तम्
 तमोविद्वंसनम् अन्तःतद्वलम्भवैनके थं किं
 प्राणोजनम् इति कविहुद्गारामवगाङ्गुरपारयामि
 तच्चिन्तयताम्
 तुतिषेवये अतीं बृन्दैविजामन्तितम् । इति विन्दा
 सं००प्रामोहुगति अभिइति पृष्ठप्रत्ययं वृन्दै
 विजातीं इति बृन्दैव वृश्यते तच्चिन्तयताम्
 अतीं उफलप्रवेनकुदिता भगवत्ती
 अतीं उफलप्रवेनकुदितः अन्तः
 विन्दप्रत्ययं

வட ஜிவங்கை ஸம்ஹகிருத சங்கம்

NORTH CEYLON SANSKRIT ACADEMY

* तुदीते पर्ये = तामृप्रकृतेन्द्रियालय पूर्णम्

इमि स्रष्टागः साधुः

President:

Vyakarana Siromani
T. K. Sitarama Sastry

Vice-President:

M. Gnanaprakasam B. A., B. Sc.

Siromani

K. Subramanyan

Mahopadhyaya

P. Rama Iyer B. A. (Hons.)

Pandit

T. Viswanatha Kurukkal
K. V. Athmanatha Sarma

Secretary:

K. Balasundara Kurukkal
B. A. (Hons.)

Asst. Secretary

R. S. Kandasamy, B. A.

Treasurer:

S. R. Kumaresan, B. A.

Exam. Secretary:

Pandit S. P. Sarma

मन्मठो बृथक पदविना शोउभो
अरुणा कृति परमेष्वरं यज्ञमिनो
शास्त्रः बहुधात्रिक्ते तन्त्रे अूपण
ता परमेष्वरस्त्रकरुणा रूपा कृति
कौचित नृभावाम अरुणोति भगव
त्पादैः सौ ००५ अल्लूर्मौषुपवर्णितम
इंग्रो जै पति अरुणा कौचित रूपणा रू
उक्तृ उपदविना सः

क्रैर-तव ओऽमृतमदीपः सर्वेषि
ता कोऽश्रुमेव ते इति वर्ती सूक्ता
विभिन्नादृक्तिनपैरेः इति वस्त्रविन
सः साधु नभो विन सति

* एतावेत्ता एतत्तम्

मदुक्तीः स्रष्टागक विमृश्न साधु पर्ये
निर्णयः = पतेविलिरुग्न अ०-यत्तेषु इति
त्रानुर्जविलेपर्वक्त्वा कारत्तां देवी साक्षी
पदित्वा पादकमन्त्रसम्बद्धं प०-या०३। इति इति

देवीप्रसादेव आरोग्यजीवनं सितपरितुष्टिः
धान्तगाण संकलनायनं इत्तेषां बहुमानिः
साधुजनसंगतिः आनन्दवत्तिरिः अनित्यसा
चारण कालकालपरिचयः सर्वं सुसंपूर्णमिरु
कोनिश्चवन्देश्वर्मेष्वराज्यी आसि क्षम्युप्य
समाप्तेष्विका.

७८८

सीता रामकाली

வியாகரண சிரோமனி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 22.09.1971இல் வடிவாம்பிகா பஞ்சாங்கின
ஸ்தோத்திரத்திற்கு விமர்சனமாக எழுதப்பட்ட கடிதம்.

Index No. _____

ମିଶ୍ରଙ୍କ ମାତ୍ର ଦେଖିପାରିବୁ ।

G. ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୋପାତ୍ର

145

வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஆரம்ப நிகழ்விற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆசிசெய்தி.

सिंह मूर्खांसि आशीर्विवे करन्तु पासम्पन्नाय
 अतिंतहु क्षयाय अतद्वक विरन्तरं निमातमुतभिक
 वृषकाय तद्वप्तक अतवर्तं द्वीपाकारकिरदीप्तिः
 रेता सवादत लितव्यज्ञेनावक्त्वात्तदाप्तद्विष्णुः
 अत तथा नदेसर्वेभिः कुशाक्षितं तद्वत्ततत्त्वाद्वा
 क्षेत्रालोकन्तु हतोहुभिः च यामि "वैशाऽनुमात्त
 पृष्ठाद्विवस्तु तिक्ष्णामाहु पुर्वग्रामी नवमस्तुराके
 लाया पादित्यप्रतितीयाक्षमृतकमिति अरीकृते
 दुरीथाइम गमा शुक्लिकाति तथा अष्टात्रिंश्च उप्पा
 विलप्त्याद्युपविष्टः गत विवस्त्वा तिवाकि
 विमर्शिन्त आगणगृहिवसवरिताव्युत्तकं गतं काम द्वैपवामि
 ॥ ८ ॥ ७ एतद्वाग्नासह अव्यवस्थात्तुत्तुलोकं लुलहुप्तं
 किंदिवायमाग्निपाद्वान्तु री प्राप्तिवेत्तुः अभिकामो नवयोः
 पौत्रयोः क्रीडारोद्गुणशब्दसाहस्रादिहुणविशेषान्तं पृष्ठम्
 तं अष्टात्तमप्त्यानां नवकोऽपि अतद्वृत्तक्रीडा विद्वाः
 किंविष्टिवहासक्तर्न तयोऽपालनपरमभवामि
 अरो कर्मवैष्ट्रियं विचिन्त्य विद्यमया पञ्चमेन चकः
 कोलं रथामि "एषु दिवत्तेषु दाकादिमित्विवरो विद्यवत्त्वा
 गुरुः उपायात्तां लोके वेलं चक्रः तेजत्तेषु धृष्टिः
 एः विदिष्टमिहुणां इत्तद्विष्टिपृष्ठिते वामैः प्रकारं
 मावदेषासंति रवलं तेज रुद्राभितीदत्तं श्रावकोग्राम
 माणश्चासंय अवैकपि वामैः ग्रहमेष्टासंवादं
 इकीकृत कृत्यवान्त्यास्मि "आत्तात्तवत्
 आत्तमात्तसमेतत्तवेवत्तस्तः तद्वितदात्तदामिद्वा
 विभित्वित्वा तद्वित्वीं गृहुषीं कुशालं त्रुत्वामिद्वा
 अत्तमावैष्ट्रुत्तत्तात्तामि त्वं विश्वेषु द्वैतवाक्त्वं पित्तु
 मो त्रुत्तोभवते इति तद्वाक्त्वामिवेष्वेष्वामिद्वा
 निर्वाप्तमामाद्यत्यत्तशामा इति श्रीमसेनः त्रुत्त्वात्त श्रीमित्वा
 त्वं वहुर्विन्नं विन्नं अतिमरुपावेषु त्वं त्वामामिद्वा
 त्वं तद्वाक्त्वामुपत्वं अत्युपत्वं पित्तुत्तत्ता ग्रुप्ताम्यत्वा
 भावते इति अवैष्ट्रुपवत्तवत्तिः एतद्विनहर्कृत्वमेत
 विन्नं ग्रुप्ताम्यत्वं पित्तुत्तत्ता

वीर द्वारा लिखा गया वर्तने त्रैषां श्री गोदावीरामः
शुभं सरकेऽपि जगत्कलानवीकृताः कर्ता हावीकृताः माः
षा तीरुताः मनेत इति महादेवी त्रायण्य आदिष्यं
महावर्णम् इति शास्त्रः

अवधिष्ठो वागः वर्तने हो स्पृष्टद्वादशी वर्षम्
अतदेव हास्य कल्पनां प्रसिद्धाद्यामि
अन्तःक रामानुज इति वृषभव के एवं विग्रही तेजिष्ठ
यत्कृष्णः इस बोन्डे नानी ग्रहां समर्थनामि
त्वा अद्य ग्रहाहृष्णानुकृष्ण वृषभर्णीनि
मी सर्वापिः विभज्य विनीतो वा चिव भृतेः पातात तद्वा
हीर्ण नोका नाहं जानामि द्वृष्टदेव्यक्तिग्राद ग्रन्थामि विनामि
पठोल वृषभव तद्वा अन्यत आत्मसूक्ष्मता यैर्योन्मध्ये
~~क्षिय~~ क्षिय भवनीयाते किंचित नैनं विक्षिप्त
परिविष्टवान्पदो न प्रसिद्ध वर्णं एतद्वृष्ट
पठोल वृषभव एवं वृषभव भावते अज्ञानीय
रवत्तु तद्वा कल्पता ततः भवन्वत्वा भावतः ॥

उपर्युक्तव्यवहारोः मरीचिका न वृषभव न उद्दृतुका
एवा भोजनसम्भवे तद्वा मरीचिका स्वरूपं उद्दीकृतम्
मरीचिकिट्टदेव रसकृत किंच तदोपकांगः इति वै वृद्ध
इति शब्दोः एव व्याप्तवोः ॥ नृतीयं सारस्वतकृतव्यवहार
पत्रृलिः मरीचिकोलिः इत्याद भवित वादि कल्प
लालतः कुमुकाशतः वृषभव अस्ते तत्त्वे सञ्चयत वृष्ण
पठोल वृषभव भावते कल्पत भावतः ॥

कथां रात्रेष्वकलाकारे कुण इस बोन्डे विग्रहः
कारणः इस बोन्डे विग्रही वृष्णि प्रसादाद्यामि
पठेत इति शास्त्रम् ॥

कृ-रात्रा रामानुजात्मा

वियाकरण श्रीरोमणी ती.की. शेताराम शास्त्रीरीकलिनाल केामुम्पिलिरुन्तु
ममुतप्पट्ट कात्तम (तीक्ति इल्लल)

मोतु कर्म
ज्ञानवासिर

(१) १०
३०

हीलेका

३१.७.४०

३०

कोलुर्कु पलाल

स्वाति चिरुन्जा विन बच्छिलादिगुणपुन्जभरिताय
इवायताय कलासनाष्टामणे। उभायतः कुशालम्

अब प्राहुः यज्ञलासरैत्वु पैषितं हीमनावेदकं पूजनं
पलमुखे (३०.७.४०) निर्दिष्ट, राजकीयत्वकप्रबाधा
कर्मनिवृत्तिदीर्घमृदुत्त्वागमनागमनरपाद्धनयानीपरोधान्
कुलायि प्रसुतं हृत्वा त्वमश्रुतः॥ उद्दात्वावाचयम्।
सर्वमवगतीडिमि। परित्युष्टमवम्

षष्ठितमोडव्यै समारब्द्यइति वन्यनदृशिनातीतिसन्तुष्ट्यस्य
षष्ठितमेडव्यै अतीते प्रकृत्यादिवसे इति लक्ष्यप्रार
दस्यमानमही त्वय एव पूर्वं गुरुप्रशादः लक्ष्ययै इति
मनस्यि विच्छिन्नयै यविक्षेपेत्यमवलोक्यत्वद्यै
यै शिखगुणात्मकाण्यै स्मृत्युः स्मृत्या मदीयचिलसन्तो
ष्टि लैत्वनेत निरुपयितुं न वाक्योमि॥ अगत्यनन्या॥
महा तिपुरुषु दक्षिः पूर्णिनुरुपात्तमूलरूप
स्वत्समूज्ज्वलममेव। किमत्ताङ्गुतस्त॥ इतोडव्यधिक
तथा नैकविद्यगुणालक्ष्यैः भार्यस्यि इति निष्प्रसाद
वरिमि। यथायि मन्त्रं त्वात् देवी प्रसीदतु इति मत्तो
कातिननवाक्याति चित्तिरवामि।

I कमलामिळका समेत वैलास्यनाथं परमैश्वरकृपाकृताक्षरी
शृणतुः अरोगदृष्टगत्वः तानविज्ञानप्राप्तीष्युत्सुक्ष
जीवी चिरं वीयादिति भाष्टमण्डलमदयस्यै परमै
इवर प्रार्थये शब्दा

II अस्मिन्लजनमनीरञ्जक द्वीवस्मयतत्त्वैष्टेवैन शर्व
प्रस्तोलन्यपातीभूतः चिरैविलमैति विति परमेष्वरम्
गदान्तिं चन्द्रमण्डलवर्तिनी भवानीभवनवरतं प्रार्थये

III शर्वलनप्रशस्यमानातिधावक्षरकीर्तिमानं कामक्षीयाद्यरि
ष्टुप्रविष्ट्यै अलातशातुः शर्वलनमितं चिरं विरा
ज्ञतादिति शर्वविष्ट्युपकुलस्त्रयमानील लक्ष्यकीर्ति
शर्वविष्ट्युपानं अशावल्यानै कलप्तेऽसुमिः समाहृय
संस्तुतमित्पव श्वरुरनाकसुरमित्प्रश्नतं भवानीकु
मारं द्विरः प्रशस्य प्रार्थयेऽनैकाशः

IV विविधुक विन्केगत यरचना नि पुणः तैक विध स्वनातन
धमकी धूक प्रसुद्धैषु कल्पास प्राथ निर्मण प्रावीष्टयः
ज्ञालोन त्रुवृनो धृताय धमनी तिली अक कथा मञ्जरी
ग्रथन समर्थः चिरभूयादिति भगवत् शमायणादि
पुराणे तिवृत्यादिभिरुवरणिति महिमानं वै कुण्ठनालीन
महाविष्टु द्विरमाप्तप्रथ प्रार्थये

V प्रसुद्धैषु वर्णन समर्थः चित्तव्रसंभाषणाकालं त्रुलितं
शपमयशास्त्रलशाङ्कानिरसनैकशाश्रय त्रुद्धिमान् भूयादि
ति मीनव्यारव्यानेन सनकादिपिद्धानं छिन्नस्त्रयान्
क्षमत्वी वरद्विकासान् कुणाणं वृत्ततर्मूलनि वासिनं
दक्षिणा भिरुवरमासीनं एतमूलति स्मृत्वा प्रार्थये

VI पुत्रमित्रकल्प लभान्दवपरिज्ञपरिवृत्तः यहुरामचन
कनकादिसर्वकी भावय इन्द्रमी सिद्धिमान् उमनवरतं
भूयादिति इद्धि परंभै इवर्ये इत्येतस्मद्भालीः निष्पत्त्वा इ
न्द्रपद्यवाचय अमरादिप्रणामय प्रार्थये
किञ्चापि वेदपुरुषस्थष्टवद्युक्तिष्ठु नयनमूलते योति
इहास्ते उत्तरव्यपरिचयः श्रतिष्ठाप्रवेकादिकुम्भानुद्वृत्ते
निर्णया प्रार्थीष्टः सर्वलग्नीपकारको भूयादिति भगवन्नो
भावनिमर्थये

VII अरोगदुर्गात्मः विरायुभूयादिति अमर्यपदा यामरत्यि
परमाणुपरिपालकं हरिदृपुत्रं नमस्कृय प्रार्थये

VIII. सन्ततं निरन्तरमकुण्डीश्वरादिति एव दिता जाय
साक्षुगां विनाशाय गदुष्कु तस्मयमस्त्रभूपवाभिः
स्तुभवामियुगीयुगो इति, तावचमन्तर्थीकुर्मणां वर्म
स्पृश्या पकों कुर्माशिक्षिं स्मृत्वा र्थये

IX सर्वज्ञस्त्रुपठनी भूयादिति कालिकाशिक्षिं समारादभूप्रार्थये
सताः देवताः चेष्टां ग्रहणामधिकाताहिति सर्वज्ञाः जयोति
इहास्ते अकदिति तेऽप्यहा वियतिः गोभमाना यपत्यन्वर्तयिनि
तं दाव आदित्यादिग्रहस्त्रवैष्णविर्माणे
इत्यादिष्टं प्रयुक्तान्मि

तिगमां इन्हें सुखमा तनोलु हिमगुरुसीजनयम् अङ्गार
कृ कीर्ति शालु भयच् „वित्सुकविन् वान्यं विचित्रो एव
शास्त्रे त्यो तिषकी मतिं सुविमला दै तेयमन्ती सदा
दीर्घयुषयमर्हातां रविष्टुतः तुष्टितमः अथनि शिरवी

भर्तु इन्द्रपुणपरा पति सैवाधुरन्धरा अरोगादु कगल्ला
मायुष्मानी भर्तु चित्तानुवतिनी नित्यसन्तुष्टा
कमलार्चिका प्रभाद्यपरिपूर्ण दीर्घयुमङ्गलीभूयादि
ति त्वीन्दर्यनायकी परदेवता मनसिरदात्माइः प्रयुक्ते
सर्वे वान्यवाऽ उमुखिनी भवन्तु
स्यमर्त्तसन्तुमङ्गलोनिभन्तु

इन्थं शीतारामकाञ्जली

गमनागमनेऽप्यमर्थः सर्वदा परिशानः जिह्वा चित्रं
नियम्य जीवितं कर्त्तव्यं दुर्लिङ्गः सङ्ख्या पुरकः “यज्ञाना
लपयन्नीडामि इतिगतिं लिमनुस्मृत्यं नपपरायणः
भीवामि”

इकलौ रामन्ना पिशाचिलवर्णा त्वदीयविनयदिगुण
शङ्खाचित्ताऽप्यदिवसमैकं शर्वेवारमङ्गुहै न्यवात्मीर
साधु स्पृष्टं माषणं कृतं भारतदेशं अत्वा अनन्तपुरात्पुत्रं
प्रैषित सर्वे सुसम्पन्नम्

शीतारामकाञ्जली

வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால் கொழும்பிலிருந்து
31.07.1980இல் எழுதப்பட்ட கடிதம்

சூப்ரக்ர

- I வெந்தி ஒன்றாமல்கூடிய பாவும் மற்றும் உதிருவில்லாத சூப்ரக்ர
- II சுதிபால்தீர் சுரா சீதா முதலியே பரித்தி மொன்றி இப்பால்தீர்
பாதிக்கும்போல் சியா ஸாங்காவித் தெய்வமுகப்போன்று என்று
வரைபிரிவைக்கும்பால் சூப்ரக்ரமைப்பாடும் வைப்
நிர்வாதிக்கீர்த்தாகுமியால்கூடிருத்தி - - -
- III சீதிபால்தீர்க்கு முன்னால் வாழ்வது வரைபிரிவைக்கு
இவின்டீப்பத்தில் சுரா தெய்வத்தீர்த்தாகுமியால்கூடிருத்தி - - -
ஏதும் விடிரை சூதிக்கூடிக்கூடிசீதிக்கு முன்னால் வாழ்வது
வரைபிரிவைக்கு முதலியே, வரைபிரிவைக்கு சூதிக்கூடிருத்தி, சூதிக்கூடிருத்தி
தீர்வாதிக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதியால்கூடிருத்தி வாழ்வது
நோய்வார்தா சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதிக்கு முன்னால்
நோய்வார்தா சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதிக்கு முன்னால்
சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது - - -
- IV சீதிபால்தீர்க்கு முன்னால் வாழ்வது வரைபிரிவைக்கு
இவின்டீப்பத்து சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது வரைபிரிவை
வரைபிரிவைக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது
சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது சூதிக்கு முன்னால் வாழ்வது - - -
- V நாதர் தீர்வாரேண்டுதாகு: சுயா புஜீ வாரஃ: வாராதநயா
ஸாங்காத்தீர்வாரேண்டுதாகு: சுயா புஜீ வாரஃ: வாராதநயா
ஏதும் சூதியாகு: வாராது ஜீவி சூதிவாராபுவாராது: வாரா
ஏதும் சூதியாகு: - - - - -
- VI நாதர் தீர்வாரேண்டுதாகு: சுயா வஜா வாரஃ: வாராவாரா
வாராவாரா ஏதும் சூதியாகு: வாராவாரா - - - - -
- வாராவாரா: வாராவாரா சூதிவாரா வாராவாரா - - - - -
- வேறு சூதியாகு: வாராவாரா - - - - -

- VII நக்கிடுராகாலையோதி: சுயமயத்துாரஃ ஸப்ர்க்கஃ
 பரால்காரிக்கா இஷாநதி வராஸாநார் யதாரமிடு
 நிச்சித் தூருயக்குடு: நிதிக்கா ஹாநாய்க்காவக
 ஸ்ரீப்ரச்சுயந்துவாசிஜ்ஞாவதா அரணாந்திர மகன பயாரண
 அஞ்சித்துந்தா: மாமத ஜ்ஞி தூராபூவாக ஜ்ஞாபுரா நாம்பூ
 லியாதிதி - - -
- VIII நக்கிடுராகாலை ஜ்ஞாதி: சுயமயஜ்ஞாந் ஸப்ர்க்கஃ
 நாயக்கீ வைத்துச்சுள்ளிரயாதா ஜ்ஞாந்துராந்துராந்து
 பசுதிவாந: விதீஶ்சுயாவல்வெழங்கி வதிர நாக்கு
 பெவாந்திவீநியைதுந: நிச்சுவாந்து சுநியாக்குவாயுநிரந:
 அஞ்சித்துருயக்குவலுவிக்காவர்தாந வாதி: வாகாந
 ஜ்ஞி சுங்காபுவாய் ஜ்ஞாபுராதுபூவுலியகதிதி - - -
- IX நக்கிடுராகாலை ஜ்ஞாதி: சுயமயஜ்ஞாந் ஸப்ர்க்கஃ
 வெற்றியூதிதுவாந ஏது தின்காவித குடும்பிக்கா
 வெந்த நீக்கு ஒப்பாகும்பார சிப்புராவு சுதுவுவெங்கு
 வாபா அரண: மாநாந் சு: வாகாலது ஜ்ஞீவ் சுங்காபு
 வாபா ஜ்ஞாபுராதுபூவுலியகதிதி - - -
- X நக்கிடுராகாலை ஜ்ஞாதி: சுயமயஜ்ஞாந் ஸப்ர்க்கஃ
 குந்தியந்து விநய மூன்றுநா: மாராவா
 ராவயா: நிராந்து அஞ்சியாதி: அஞ்சிஜ்ஞாந்து
 எந்துவாந்து: விவாதுயாவாது: வெந்துவாய்ந்து
 வருஷ இரு சிய: சிவாலும்காவாது: கொட்டு
 எந்துவாய்ந்து: அந்து சுருமுகாவாது: வாறுஷா
 வருஷ வாதுமுகாவாது: வாறுஷா ஜ்ஞீவ் சுங்காபு
 வாபா ஜ்ஞாபுராதுபூவுலியகதிதி - - -
- XI வெந்து ஜ்ஞாந்து வினந்துவாய்து
- XII வெந்து ஜ்ஞாந்து வினந்து

ஸ்ரீக்கு

இவ் ஆசீர்வாதம் வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
 ஷஷ்டியப்த பூர்த்திக்கு எழுதப்பட்டது. (1981)

இந்துகூரக

இந்திகாட்சிகையால் மகிழ்ச்சியினால் இந்து
இந்திகாட்சிகால் நேற்றுக்கமலா சென் ஹூஸ் சித்தம்
இந்திச்சுக்ரராஜ நிலசாலை நிதவாகமமாக்
இந்திராஜமான ரஜுதா ஹிபதி மாண்சத்தும்

இது வியாகரண சிரோமணி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
எழுதப்பட்டது. (திகதி இல்லை)

②

கோவில்கு

5.6.1983.

புது வினாய்களை தீர்வதற்காக:

எழுதின பிறகு விடுவதற்கு நடவடிக்கை

குறித்துப் பல முறைகளை அறிய வேண்டும்

விடுவதற்குமிகு பாஸ்டிக் கூட்டுப் பொருள்களை

புது வினாக்களையிட விடுவதற்கு விடுவதற்காக:

புது வினாக்களையிட விடுவதற்கு விடுவதற்காக:

புது வினாக்களையிட விடுவதற்கு விடுவதற்காக:

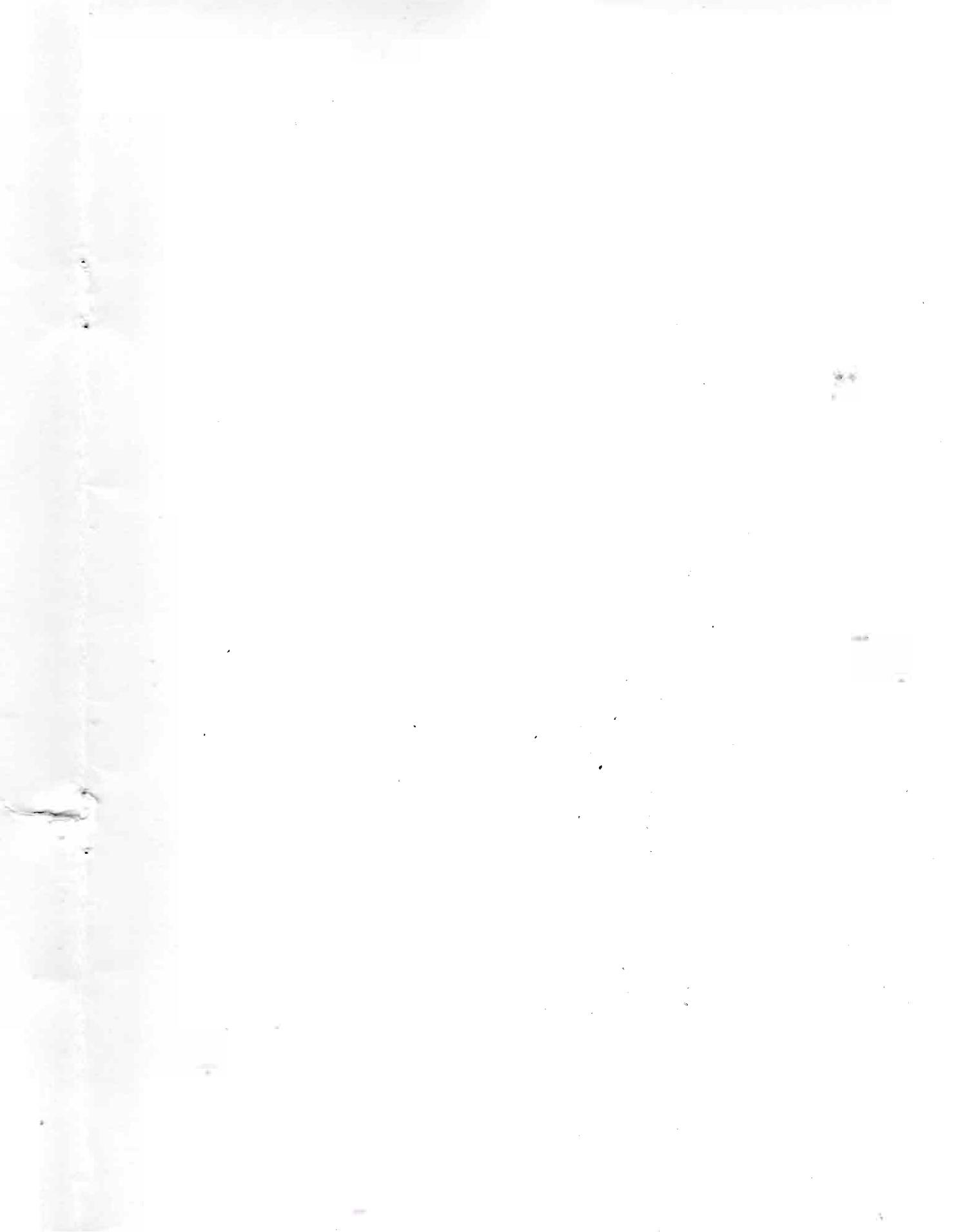
புது வினாக்களையிட விடுவதற்கு விடுவதற்காக:

புது வினாக்களையிட விடுவதற்காக:

இது வியாகரண சிரோமனி தி.கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளினால்
கொழும்பிலிருந்து 05.06.1983இல் எழுதப்பட்டது.

स्कोर
पाइल

नवयो
वरम्

उगी

१५८

Printed by : Mathi Colours Nallur
021 2229285